

FINLANDS SVENSKA KÖRFÖRBUND

25

1991-2016

Jubileumsskrift

UIF ÖVERFORS

Åren går...

Finlands svenska körförbund står på fyra ben; årsmötet, förbundsstyrelsen, musikutskottet och förbundsdirigenterna. I det persongalleri som flimrar förbi i protokollen finns namn som har hängt med under förbundets hela tillvaro. Men många har också bytts ut. Det kan bero på mycket, men en av de vanligare orsakerna är att uppdrag på lokalplanet och regionala uppdrag redan de ger så mycket arbete att det blir svårt att också axla ansvar inom förbundet. Det förhärskande intrycket är ändå att väldigt många är hängivna sina uppdrag inom förbundet.

1992

Styrelsen består av ordförande Bertel Mårtenson, Pernå, Lili-Ann Brolund, Malax, viceordförande Rafael Sjöberg, Jakobstad, Märta Eriksson, Mariehamn, Erik Andersson, Åbo, Monica Schoultz, Helsingfors och sekreteraren Viveka Kaurovirta. Utom styrelsen verkar Olav Storgård som kassör och ekonom. Förbundsdirigenter är Noomi Elfving och Ulf Långbacka. Musikutskottet består av ordförande John Storbacka, Karleby, sekreterare Frej Högdahl, Nykarleby, Björn-Olof Mårtenson, Åbo, Barbro Smeds-Lindholm, Esbo, Jan-Erik Slätis, Lapträsk samt förbundsdirigenterna. Förbundet deltog tillsammans med Finlands svenska sång- och musikförbund i "Suomi 75 Soi! Ljud Högt Finland 75" i Joensuu. Samt i den samnordiska körstämman "Nordklang 8" i Jakobstad. Medlemsantalet vid utgången av året är 2111 sångare i 77 olika körer.

1993

Nu startar debatten om organisationsmodellen. I FSK:s årsmötesprotokoll återges det så här: "Upptogs till diskussion nyttan med specialförbunden ävensom frågan om dubbeltillhörigheten såtillvida att lokalförbunden hör till FSSMF medan körerna hör till specialförbund. Frågan kommer fortsättningsvis att behandlas av styrelsen." Debatten startas av Sylvia kören som är missnöjd med Finlands svenska sång- och musikförbunds överdimensionerade organisation. "Den slukar pengar, betungar lokalförbunden, körer och orkestrar på ett orimligt sätt" anser kören. FSSMF svarar på kritiken genom att sända ut en enkät "På väg mot 2000" till alla medlemmar. Det är en mycket omfattande enkät. Styrelsen för FSK svarar på den. Det är inte sista gången organisationsmodellen debatteras. Mera bränsle kommer redan 1995. Även denna gång är det Sylviakören som står för bränslet. Bertel Mårtenson återväljs till förbundsordförande för 1993 och de tre i styrelsen som är i tur att avgå återväljs också; Rafael Sjöberg, Viveka Kaurovirta och Monica Schoultz. Musikutskottet återväljs också.

INNEHÅLL

FÖRORD BARBRO SMEDS	4
INLEDNING ULF ÖVERFORS	5
DET BEHÖVS ETT EGET FÖRBUND	6
JOHN STORBACKA	11
MIKAEL SVARVAR	12
SÅNGFESTEN I KARLEBY	14
NOOMI ELFVING	18
KARIN PEDERSEN	20
TOBIAS ELFVING	26
HÄNDEL, MESSIAS OCH HOLMGÅRD	28
ORGANISATIONSDEBATTEN	30
BARBRO SMEDS	32

FSK 25 ÅR, JUBILEUMSSKRIFT
TEXTER ULF ÖVERFORS
LAYOUT ANNA WALLEND AHL, AWA IDEA
PRINT FORSBERG 2016

Dags blicka framåt

Vårt förbund grundades för 25 år sedan som ett komplement till Finlands svenska damkörsförbund och Finlands svenska manssångarförbund så att de blandade körerna fick ett eget förbund.

Vi har nu 25 minnesrika år bakom oss. Vi har bland annat varit med på fem sångfester, haft två projekt till Estland och firat ett stort kalas med ett nytt bordsvisehäfte.

Ett jubileum är alltid en tid då man ser tillbaka på den tid som gått, men för FSK är det också en tid att blicka framåt. Vilka förväntningar har medlemmarna på vår verksamhet, hur får vi yngre sångare med i körerna och hur skall vi attrahera körer från alla regioner i Svenskfinland med i vår verksamhet.

Som förbund får vi bygga vidare på den fina körsångartradition som finns i Svenskfinland och göra vårt bästa för att skapa en livskraftig gemenskap för de blandade körerna. Den gemenskap som körsången står för har som känt en positiv inverkan på hälsan och förlänger livet. Det vill vi alla vara med om att understöda.

Jag tackar på förbundets vägnar alla våra körer för de år som gått och önskar allt gott inför framtiden.

Barbro Smeds, ordförande

En hållbar profilhöjning

Musik, läser jag, är musernas benämning på all humanistisk bildning i det antika Grekland. Vår nutida benämning är tonkonst. Men visst inbegriper även det begreppet all humanistisk bildning även för oss.

När jag arbetat med den här festskriften och plöjt igenom protokollen från styrelsen och årsmötena finner jag två starka målsättningar som dominerar beslutsprocessen i Finlands svenska körförbund. Det är att förvalta och att förnya.

Det kan synas ligga en motsättning i detta med att förvalta och att förnya om förnyelsen sker på bekostnad av det sångliga kulturarv man vill förvalta. Men så är det inte. Det bästa beviset för det är den ständigt pågående diskussionen kring repertoaren. Den diskussionen kan vara till och med lite högljudd ibland, men syftet med den är alltid ett ännu bättre Finlands svenska körförbund.

Finlands svenska körförbund är ett levande bevis på att det bakom olika åsikter ändå finns en stark enighet och sammanhållning.

Fram till 1991 verkar de blandade körerna som ett utskott inom FSSMF. Behovet av ett eget förbund kan sammanfattas i ett ord, som förekommer frekvent i debatten, nämligen profilhöjning. De blandade körerna behöver en profilhöjning och det kan ett eget förbund ge. Det råder, nästan, total enighet om detta.

Fredagen den 8 november 1991 stiftas Finlands svenska körförbund. Det är en profilhöjning som nu har hållit i tjugofem år.

Ulf Överfors

74. När solen tänder sina (Österbotten.)

M.M. $\text{♩} = 88$.

Sopran.
Alt.

1. När so - len tän - der si - n
2. Du var den för - sta som j
3. Vi sko - la le - va söl - l

Tenor.
Bas.

mf

1. kär - lek tänker jag på dig. När af
2. var den för - sta jag till - bad. Och där
3. sko - la le - vas ett par. Om all

1. min tan - ke då är
2. och där - för är jag
3. om all - tid blott du

p

1. min tan - ke då är kvar
2. och där - för är jag nu
3. om all - tid blott du kär

1. min tan - ke då är
2. och där - för är jag
3. om all - tid blott du

1. min tan - ke då är kvar
2. och där - för är jag nu
3. om all - tid blott du kär

Olav Storgård.

Det behövs ett eget förbund

De finlandssvenska blandade körerna är organiserade som ett utskott inom Finlands svenska sång och musikförbund. Men speciellt efter den stora sångfesten 1991 i Ekenäs blir det allt mer uppenbart att de blandade körerna behöver ett eget förbund. Det behövs en profilhöjning. Ordet profilhöjning blir något av ett stridsrop och återkommer ofta i olika sammanhang som en motivering till varför det nya förbundet behövs.

DE BLANDADE KÖRERNAS UTSKOTT sammanträder 14 september 1991 i Svenska folkskolans vänners kansli i Helsingfors för att utvärdera sångfesten. Sven-Olof Ray är utskottets ordförande och konstaterar att Ekenäs fungerade bra praktiskt, men att man i fortsättningen får akta sig för småorter. John Storbacka, medlem i utskottet, efterlyser starkare disciplin i framtiden. Snårekonserterna blev för långa, konstaterar han och varnar också för att förbundskören inte bör få för svåra program.

Mötessekreteraren Olav Storgård, som också är verksamhetsledare för FSSMF, noterar att Ekenäs 91 går till historien som en lyckad och välarrangerad sångfest, men förmodligen också den sista i sitt slag. Nästa sångfest i Mariehamn kommer att läggas upp helt annorlunda, förutspår han.

Det är uppenbart att utskottet inom FSSMF har växt ur sin kostym. Ett eget förbund för de blandade körerna svarar bättre mot behovet av en profilhöjning. Utskottet tillsätter en arbetsgrupp bestående av Sven-Olof Ray, John Storbacka, Per Snickars och Olav Storgård för att förbereda grundandet av det som får arbetsnamnet "Finlands svenska blandade körers förbund". Arbetsgruppen gör förslag till stadgar, stiftelseurkund och verksamhetsplan. Förslagen föreläggs förbundets stiftande möte som hålls i Tammerfors 8-9.11.1991.

Fredagen den 8 november 1991 stiftades Finlands svenska körförbund. Sammanträdet tog en och en halv timme, mellan klockan 21.30 - 23.00. Mötesordförande är Sven-Olof Ray, sekreterare Olav Storgård och protokolljusterare Noomi Elfving och Leif-Johan Höckert. Mötet samlar 31 deltagare från olika körer.

Stiftelseurkunden undertecknas av de närvarande,

stadgarna och verksamhetsplanen godkänns. I interimstyrelsen inväls John Storbacka, Per Snickars, Leif-Johan Höckert, Birgitta Löfgren, Sune Jungar, Börje Almberg och Viveka Kaurovirta. Till förbundsordförande väljs Bertel Mårtenson.

Förbundets mål och uppgifter sammanfattas i verksamhetsplanen så här: "Förbundet skall ordna utbildning för sångare och dirigenter, stimulera tillkomsten av och sprida information om ny repertoar, uppmuntra samarbete mellan körerna inom förbundet och samarbeta med andra likartade körorganisationer inom och utom landet."

FÖRBUNDETS FÖRSTA BUDGET för 1992 balanserar på 190.000 mark. Inkomsterna består av 20.000 mark i medlemsavgifter, resten är statsbidrag och stöd från olika fonder. Moderorganisationen FSSMF bidrar med 35.000 mark.

Finlands svenska körförbund är nu ett faktum. Profilhöjningen kan inledas.

Det sker vid det första ordinarie årsmötet som hålls 21 mars 1992 i Arbetets Vänners lokal i Helsingfors. Bertel Mårtenson väljs enhälligt till förbundsordförande. Lika enhälligt är valet av styrelse. Rafael Sjöberg, Pedersöre, Lilian Brolund, Vasa, Märta Eriksson, Åland, Erik Andersson. Åboland, Monica Schoultz, Helsingfors och Viveka Kaurovirta, Helsingbygd.

TVÅ FÖRBUNDSDIRIGENTER. Inom Finlands svenska sång och musikförbund är man uppenbart nöjda med att förbundet nu med Finlands svenska körförbund har fått sitt femte specialförbund.

Vid den här tiden diskuterar FSSMF också sin egen framtoning och krafter finns för att söka en förbundsdirigent till och med utanför landets gränser.

Men det här är inte något som spiller över på det nygrundade förbundet för blandade körer. Som i så många andra sammanhang är det långsmala Svenskfinland en geografisk utmaning. Lösningen för Finlands svenska körförbund vid första ordinarie årsmötet blir två förbundsdirigenter, en för Österbotten och en för södra Finland.

Noomi Elfving väljs enhälligt till förbundsdirigent för Österbotten. För södra Finlands del blir det en kamp om posten. Ulf Långbacka är valberedningens förslag, men vid mötet ställs två medtävlande

Sångfesten i Karleby 2016. Vestersundsby sångkör under ledning av Camilla Cederholm.

kandidater mot honom, Per Snickars och Rolf W. Ahlberg. Ulf Långbacka går segrande ur omröstningen.

Uppdelningen i Österbotten och södra Finland visar sig inte vara vattentät. Den diskuteras redan vid musikutskottets möte 23 maj 1992 under ledning av John Storbacka och med Frej Högdahl vid protokollet och med bägge förbundsdirigentera närvarande.

Så här formulerar sig mötet. "Mötet fastslog att bägge förbundsdirigentera arbetar för hela Svensk-finland. Om möjligt deltar båda i den inledande presentationsturnén. Av praktiska skäl kan en viss fördelning av arbetet ske. Inför större uppgifter, typ sångfester, deltar båda förbundsdirigentera i arbetet ute på fältet. De kan sinsemellan fördela arbetet som de finner bäst."

FÖRSTA RAPPORTEN FRÅN FÄLTET Vintern 1992-93 genomför de två förbundsdirigentera Noomi Elfving och Ulf Långbacka en eriksgata i Svenskfinland och besöker alla körer. Med sig hade de förbundets första repertoarhäfte Körmix I. I februari 1993 rapporterar de sina iakttagelser.

NOOMI ELFVINGS RAPPORT: "Tillsammans med Ulf Långbacka har jag innevarande verksamhetsår besökt lokalförbunden i Svenskfinland. Sedan Ulf och jag valts till förbundsdirigenter beslöt vi att tillsammans besöka alla blandade körer. På så sätt skulle vi få en överblick över körerna och vilket material vi hade att jobba med. En viktig ingrediens i övningarna skulle förutom att träffa samtliga körers dirigenter vara att presentera FSK:s första körhäfte. Körmix I.

Totalt har vi haft sex samövningar som räckt 2,5 -

3 timmar. Före det har vi i ca en timme samlat dirigentera till en presentationsrunda och informerat om vad FSK skall syssla med under det närmaste året.

Cirka 700 sångare har totalt varit med om samövningarna, vilka överlag mottagits positivt. Sångarna har visat ett stort intresse och en god vilja att lära sig det nya i Körmix I. Körövningen har gått till så, att Ulf och jag turvis presenterat sångerna och sedan har körerna fått bekanta sig med dem. Åtta till tio sånger har vi hunnit med på varje plats.

Jag tycker att vi kommit bra igång och ser med spänning och intresse på framtiden inom FSK. Också dirigentera har varit positiva och berättat om en livlig verksamhet på lokalplanet. Min förhoppning är att också de lokala dirigentera skulle bli inspirerade av det nya sånghäftet så att sångerna också sjungs i de små körerna.

Övningsdagarna har varit följande: Den 21 oktober i Sursik skola, Pedersöre, med Karlebynejdens, Pedersöre och Nykarlebynejdens sång- och musikförbund.

Den 22 oktober på EFÖ i Vasa med Vasabygdens och Södra Österbottens sång- och musikförbund. Den 11 november i Margaretagården, Mariehamn, med Ålands sång- och musikförbund. Den 12 november i Sahlinska skolan i Pargas med Västra Nylands och Åbolands sång- och musikförbund. Den 19 januari i Topeliusskolan, Helsingfors, med Mellersta Nylands, Helsingebygdens och Helsingfors sång- och musikförbund och den 14 januari i Kvarnbackens skola i Borgå med Östra Nylands och Borgånejdens sång- och musikförbund."

Ulf Långbacka

ULF LÅNGBACKAS RAPPORT: "Avsikten med turnén var att vi förbundsdirigenter skulle bli bekanta med körerna i förbundet och de med oss. Samtidigt skulle vi presentera Körmix I och göra PR för FSK-projekt.

Vi besökte samtliga i distriktet och höll på alla ställen både en körövning och en dirigentpalaver.

Inövningsarbetet framskred på det hela taget väl. Inställningen till förbundet och Körmix föreföll vara positiv bland de sångare som mötte upp.

IAKTTAGELSER OCH IDEÉR TILLKOMNA UNDER TURNÉN:

- *Det finns många goda dirigenter, de bör skolas och hållas intresserade*
- *På många ställen är aktiviteterna lokalt så många att det inte behövs så mycket förbundsaktivitet*
- *Förbundet borde satsa på att erbjuda ovanligt kvalitativa aktiviteter, till exempel goda gäst-dirigenter, typ lokalkonsert under ledning av Robert Sund*
- *Repertoarservice med Körmix är ett steg i rätt riktning*
- *Kurser så som tidigare*
- *Sångfesten borde innehålla ovanliga, kvalitativt högtstående element*
- *Satsa på dirigentutbildningen. Då hålls de unga dirigenterna som kommit in i samband med dirigentutbildningen kvar. Det bör finnas ett bra material att jobba med.*
- *Hur kan förbundet stöda lokala initiativ? Det naturliga är ju att konserter ges lokalt, men kvaliteten borde höjas. Andra metoder? Förmedla orkester- och dirigentkontakter?*
- *Ändra sätt att förmedla repertoar, repertoarbrev, cirkulär där intressant repertoar presenteras*
- *Inför Hejsan Oulu: ett dirigentseminarium*

I övrigt framkom i diskussionerna rätt lite önskemål som svar på frågan vad de lokala körerna förväntar sig av förbundet. I stället framhölls det ofta att sångarna helst gör saker med sin egen kör och inte vill "belastas" med förbundsaktiviteter."

1994

Finlands svenska körförbund får en ny förbundsordförande, Anneli Stadius, Helsingfors som efterträder Bertel Mårtenson. Harri Vainio, Åbo, efterträder Erik Andersson i förbundsstyrelsen. Musikutskottet återväljs i sin helhet. Förbundsdirigenterna Noomi Elfving och Ulf Långbacka återväljs. Christine Hisinger, kanslisekreterare vid FSSMF fungerar som kassör och ekonom. Årets körstämma hålls i Närpes med ett 30-tal sångare. Kursledare är Jan Hellberg, Sören Lillkung och förbundsdirigenten Ulf Långbacka. Förutom den avslutande konserten hölls också en extra konsert i Teuva kyrka. Förbundet vill verka gränsöverskridande mellan finskt och svenskt i Finland. Planeringen inför den stora sångfesten 1996 på Åland är i full gång och repertoaren är redan fastslagen. Förbundsdirigenterna gör en rekognoseringsresa till Åland för att kartlägga tänkbara övnings- och konsertställen. Ålands sång- och musikförbund presenterar sig under året med konserter i alla finlandssvenska regioner; Österbotten, Åboland och Nyland. Förbrödringen mellan Åland och fastlandet är mycket stor. I årsberättelsen noterar FSK att den sociala samhörigheten befästs och entusiasmen stegras inför sångfesten på Åland. Antalet medlemmar är nu 1572 sångare i 64 körer.

1995

Anneli Stadius återväljs enhälligt till förbundsordförande. I stället för Viveka Kaurovirta som av sagt sig åter väljs Kristina Heikel in i styrelsen. Märta Eriksson och Monica Schoultz, som är i tur att avgrå, återväljs bägge. Medlemmarna John Storbacka, Frej Högdahl, Björn-Olof Mårtenson, Barbro Smeds-Lindholm och Jan-Erik Slätis i musikutskottet återväljs. Likaså återväljs de två förbundsdirigenterna Noomi Elfving och Ulf Långbacka, som också deltar i musikutskottets verksamhet. Årsmötet präglas av förberedelserna inför sångfesten på Åland. Förbundsdirigenterna förväntar sig se och höra en FSK-storkör som verkligen kan sina stämmor. Det finns en viss oro inom förbundet inför Åland. Det går trögt på samövningarna, som samlar betydligt färre deltagare än vad förbundsdirigenterna önskar. Ulf Långbacka som i september rapporterar om läget för styrelsen spårar också ett visst ointresse hos de enskilda körernas dirigenter att ta sig an Ålandsprogrammet. Långbacka lovar kontakta dirigenterna på fältet. De två förbundsdirigenterna Noomi Elfving och Ulf Långbacka har meddelat styrelsen att de vill avsluta sina uppdrag efter sångfesten på Åland.

De skrev första protokollet

Olav Storgård och Sven-Olof Ray, tjugofem år efteråt på sång- och musikfesten i Karleby 2016. De kan konstatera att de får vara med om en storslagen fest. Men de var med också i början, när Finlands svenska körförbund bildades.

Sven-Olof Ray var bland annat ordförande för FSSMF:s blandade körutskott och förbundsdirigent för FSSMF. Olav Storgård var FSSMF:s verksamhetsledare. Senare i livet har de vandrat vidare på varsitt håll, men musik har det handlat om för båda två.

Olav Storgård söker sig till Sundsvall och blir konsertproducent. Bland annat har han arrangerat Diggi-loo, Robert Wells och Christer Sjögren. I den egenkapen har Storgård också gästade Svenskfinland.

Sven-Olof Ray blir den första rektorn för Konservatoriet i Jakobstad. Han dirigerar körer och han är först ledamot och sedan president för Nordiska körkommittén 1984-2004. Båda herrarna har hedrats med FSSMF:s förtjänsttecken i guld.

Men nu står de här vid en utescen i Karleby och betar av allt vad de hinner i sång- och musikfestens program. De var och är övertygade om att de blandade körerna behöver ett eget förbund inom FSSMF.

- Intresset för ett eget förbund var stort och man ansåg att det skulle ge verksamheten för de blandade körerna en stabilitet, säger de.

Med facit på hand kan de också konstatera att Finlands svenska körförbund har etablerat sig och fyller sitt uppdrag och sin plats inom det finlandssvenska sång- och musiklivet.

Ray och Storgård ledde utredningsarbetet och arbetade fram förslaget till förbundets stadgar för det konstituerande mötet. Vid det höll Sven-Olof Ray i ordförandeklubban och Olav Storgård skrev protokollet.

8.11.1991 Utses Rindel i Tammerfors
Närvarande vid stiftande möte
för ett "Finlands Svenska Körförbund"

Namn	Namn
Per Snickars	Bertil Härtenson
Christoffer Grönholm	Brita West
Betty Kankkonen	Jan-Erik Nygren
Gun Mickos	Viveka Kaurovirta
Wicki Thelander	Svea Lindqvist
Ann-Charlotta Elo	Ole Sandbacka
Hans-Ole Josefsson	Gunilla Josefsson
Sonja Smødjebacka	Leif Jansson
Maj-Britt Jansen	Ruben Forsblom
Carola Nyberg	Margaretha Evars
Harry Kinon	Leif-Johan Höckert
Marianne Segerstam	John Storbäck
Inga-Lill Rögård	Kristina Portman
Birgitta Löfgren	Myrtil Nyholm
Lill-Ann Brölund	Noomi Elfving
Sven-Olof Ray	

Han slår inte av på takten

John Storbacka har dirigerat i över 70 år

DET BÖRJAR när han blev "torr bakom öronen" som folkhumorn kallar skriftskolan i Österbotten. Då gick John Storbacka med i Esse ungdomsförenings kör. Sedan blev det manskören i Nykarleby seminarium. Sin lärargärning har han fullgjort i Karleby och det är också i den neijden som han har satt sina avtryck i körhistorien.

HAN BÖRJAR 1955 som dirigent för Karleby ungdomsförenings kör, en syssla som han höll i 41 år ända till 2006. Vid sidan av dirigerar han Gamlakarleby Manskör i 26 år och Karleby Kammarkör i sex år. Han fungerar också som förbundsdirigent i Karlebynejdens sång- och musikförbund under lång tid.

Nu är han inne på sitt elfte år som dirigent för Pensionärskören Vi Norrifrån. En extra krydda i verksamheten är att John Storbacka har varit lärare för många av pensionärerna som sjunger i kören.

- Vi sjunger för det mesta trestämmigt. Men råkar vi ha tillgång till tillräckligt med tenorer blir det fyrstämmigt. Vi anpassar oss till läget, säger han.

I skrivande stund är kören på väg till Kalix i Sverige inom ramen för ett vänortsprogram.

- Förutom att vi håller en egen konsert övar vi också för en gemensam konsert med svenskarna, berättar Storbacka.

Dagens pensionärer är för det mesta pigga och rörliga. De deltar i olika aktiviteter, de reser och de sjunger i kör.

- Körsång innebär för väldigt många ett socialt sammanhang som är viktigt. Inte minst om livet inneburit att

man lever ensam på äldre dar. Uppslutningen på våra övningar är väldigt stor, säger han.

DE ALLRA FLESTA PENSIONÄRSFÖRENINGARNA i Svenskfinland har en egen kör eller åtminstone en sånggrupp. Det finns 80 pensionärsföreningar inskrivna i Svenska Pensionärsförbundet. Det blir ett väldigt stort körfält som säkert har ett behov att stråla samman kring sångintresset.

- Det har vi redan gjort. Pensionärsförbundet ordnade en sångfest 2015 i Esbo. Den samlade över 300 sångare. En ny sångfest i Esbo är inplanerad 2017, berättar han.

En repertoar för pensionärskörerna håller på att växa fram.

- Det gjordes ett sånghäfte 2015 och det kommer att byggas på till 2017.

Behöver pensionärskörerna, som ju så gott som alla är blandade körer, få del av den intressebevakning som Finlands svenska körförbund kunde ge?

- Det kunde vara en god sak. Väldigt många av de som nu sjunger i pensionärskörer har tidigare sjungit i körer som varit medlemmar i FSK eller Manssångarförbundet. Visst kunde pensionärskörer vara ett inslag i FSK:s verksamhet. Det gäller att hitta formerna för det om behovet finns, säger Storbacka.

John Storbacka själv har en väldigt stark koppling till FSK. Han var med om att grunda FSK och satt med i den första interimstyrelsen. Han ledde också förbundets musikskott sju år.

A close-up portrait of Mikael Svarvar, a man with short dark hair and glasses, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a dark patterned tie. He is looking slightly to the right of the camera with a subtle smile. The background is dark and out of focus.

Ackompanjemang eller inte?

Det beror helt på körens identitet och sångens karaktär, säger Mikael Svarvar

A CAPELLA, sång utan ackompanjering, är mycket krävande för en kör. Det gäller att hålla klangen mellan stämmorna och kämpa mot tonfallet. Men det är inte därför det blivit vanligt, nästan undantagslöst, att körer engagerar en pianist eller en kompgrupp för sina konserter.

- Det är nordisk musikhistorisk utveckling som går tillbaka på gospelns intåg i frikyrkligheten. Gospeln med piano, elorgel, brass, bas, gitarrer och trummor. 1980-talet är det starka årtiondet. Den här utvecklingen öppnar upp för körackompanjering även i profana sammanhang, säger Mikael Svarvar.

- Men ingenting är nytt under solen, säger han och hänvisar till Händels verk Messias.

SJÄLV ÄR HAN BARA TOLV ÅR GAMMAL när han första gången sitter bakom pianot och kompar Missionskyrkans kör i Kvevlax.

Något år senare hör han svensken Per-Erik Hallin, även känd som Elvis Presleys ackompanjator, spela i Vasa. Det blir hans första "skola". Han analyserar Hallins spelsätt in i minsta detalj och lär sig spela alla låtarna exakt på samma sätt som Hallin. Men han får också lokala och finlandssvenska intryck.

- Till exempel Stefan Jansson som ackompanjerade kören Oikumene i slutet av åttiotalet. Patrick Wingren lyssnade jag till på Humlefestivaler i Munsala och kören His Masters Voice första skiva. Men den närmaste influensen till ett friare och kreativt pianospel för körackompanjering är min egen far Yngve Svarvar som hade hand om missionskyrkans vuxna kör och var aktiv pianoackompanjator i många sammanhang i Vasa med omnejd, berättar Mikael Svarvar.

Mikael Svarvars yrkesval blir en självklarhet. Han studerar till magister i rytmisk musik med piano som huvudinstrument vid Musikhögskolan i Piteå med inriktning på pop och jazz och blir examinerad 1999.

I dag är han lärare vid Novias musikutbildning i Jakobstad och engagerad som kapellmästare och arrangör i många sammanhang, inte minst i samarbete med olika körer. För en bredare finlandssvensk publik är han också känd som kapellmästare i FST:s allsångsprogram i tv.

DEN ENKLASTE FORMEN för körackompanjering är piano. Men det är enligt Svarvar inte vanligt att det finns skrivna arrangemang för piano till körverken. För pianisten gäller det då att skriva egna arrangemang. Men det är inte så ofta som helt nya arrangemang skrivs.

- Man skriver ner en ackordanalys från körstämmorna och improviserar i viss mån fram ackompanjemanget. Det gör att man i körens inlärningskede spelar tydligare körharmonik. Hjälper och stöder de olika stämmorna, säger Mikael Svarvar.

HAN SER TRE OLIKA FÖRHÅLLNINGSSÄTT i samarbete med kören under en repetitionsperiod fram till konserten. I det första steget spelas körstämmorna tydligt med ett stadigt ackompanjering. I det andra skapas mera musik och linjer som harmonierar med körstämmorna som kören nu behärskar. Och i det tredje steget när kompgruppen anländer är pianisten en länk mellan kör och orkester och ackompanjerar utan att ta basistens register som pianisten tidigare spelat tydligt för att stöda kören.

- I klassisk musik finns ofta allt nedskrivet, ton för ton. I jazz, pop och visa däremot kan denna styrning saknas. Då är känslan för stil och improvisatorisk förmåga det viktigaste för en ackompanjator, säger Svarvar.

UTVECKLINGEN inom den finlandssvenska körverksamheten går mot en förnyelse. Det blir allt vanligare att körerna vill bjuda sin publik på en totalupplevelse i musik med ett eller flera teman och inbjudna solister och en kompgrupp som får en helt annan uppgift än att enbart ackompanjera kören. Soul, gospel, funk och fusion äter sig in i repertoarerna. Det här öppnar också dörrarna för yngre körsångare. Det är viktigt i de finlandssvenska körens kamp mot en ständigt stigande medelålder.

EN KONSERT ÄR EN HELHET där brett musikaliskt kunnande ställs på pianist, kompgrupp dirigent, kören samt ljud- och ljus tekniker.

Visst, den här utvecklingen ser Mikael Svarvar. Han är ju en stark del av den själv.

- Jag vet att körerna i dag behöver en bred repertoar för att locka nya körmedlemmar. Men jag tror också att publiken skulle uppskatta konserter med lite mera koncept-tänk.

EN KOMPGRUPP PÅ SCENEN innebär också en ljudanläggning. Det blir också allt vanligare att körsångarna får mikrofoner riktade mot sig och att sången förstärks och får eko och andra digitala finesser via ljudanläggningarna. På det sättet är det möjligt att i en samlingshall i en bygdegård få samma akustik som i en kyrka.

- Men utgångspunkten för allt skall ändå vara kören. Alla körer har en egen musikalisk agenda. Det är kring den här kärnan, själen, som ackompanjemanget och ljudanläggningar skall byggas.

Egen fana till 10-års jubiléet

Finlands svenska körförbund spikade sin fana vid sång- och musikfesten 8 juni 2001 i Esbo. Det skedde under solenna former och under pågående sångfest. Samtidigt firade FSK sitt tionde verksamhetsår. Fanan är designad och sydd av Carola Wickström.

FESTTALET: Wivan Nygård-Fagerudd har i många olika sammanhang samarbetat, inte minst som solist, med FSK och FSSMF. Här är hennes festtal vid sång- och musikfesten 2016 i Karleby.

Sjung och lev längre!

Värderade sopraner, altar, tenorer och basar, musiker, spelmän och dirigenter – mina damer och herrar,

Vad är musik? Det vi ser på notpappret? Nej, noter hörs inte. För 26 år sedan hade det gått 99 år sen den första sångfesten. Den sommaren satt jag hemma i Replot i ett hav av sånghäften och notböcker som hade utgetts inför någon av de finlandssvenska sångfesterna. De äldre sånghäftena var utgivna av Svenska folkskolans väner, och småningom började det sedan stå FSSMF på häftena – Finlands svenska sång- och musikförbund.

Orsaken till att jag som 22-åring ägnade en sommar åt att bläddra i gamla nothäften var att jag hade fått en beställning på en artikel till den historik som utgavs till den finlandssvenska sång- och musikfestens 100-årsjubileum 1991 – och artikeln skulle handla om just notutgivningen. Vi var många skribenter, det blev en tjock bok med ett fantastiskt bildmaterial.

Det fascinerande med just nothäftena var dels att de med sina repertoarval förstas hade mycket att berätta om både Finlands historia och om det svenska i Finland. Men ännu mer fascinerade mig tanken, eller insikten, att någon en gång för länge sen hade stått med mitt nothäfte i handen och sjungit tillsammans med tusentals andra: *Ljud högt, ljud fritt från strand till strand i tusen sjöars land*. För 25 år sen. För 125 år sen.

Vi firar också tonsättaren Einar Englund i år, det är 100 år sedan han föddes i juni 1916. När han i sin självbiografi tittade tillbaka på sitt liv såg han fotspår i sanden och en *”massa konstiga punkter nedtecknade på papper”*. Musik på papperet är ingenting, finns inte! skrev han. Och han avslutar hela sin bok med en förhoppning om att någon också efter att han själv inte längre finns till ska blåsa liv i punkterna, i tonskatten, och att den rentav ska glädja någon.

När blåsarna blåser liv – bokstavligen – i Einar Englunds fanfar och när Spira ensemble låter oss höra Hymnus sepulcralis, då finns Einar Englunds musik. Mig gläder den senare särskilt. Det var i Hymnus sepulcralis jag första mötte Einar Englunds musik och föll helt för den, i Jubilatekörens replokal i Berghäll på

1980-talet under Astrid Riskas ledning. Jag tyckte då och jag tycker fortfarande att det här verket är något av det bästa som skrivits för kör i Finland. Och det är lite speciellt, för man kan nästan säga att få finska tonsättaren har skrivit så lite musik för kör som Einar Englund.

Nå, det blev lyckligtvis några körsånger, alldeles fantastiska kompositioner som avslöjar en stor och djupgående förståelse för kören som instrument. En fin upplevelse var också den Englund-konsert som konstnärlige ledaren John Storgårds och hans musikerkolleger bjöd på härom dagen med ett par sällan spelade instrumentalverk.

Men nu behöver jag korrigera Einar Englund en aning. När han sa att musiken finns bara när den spelas eller sjungs, eller ljuder från en skiva, så har han inte riktigt rätt. För när ni – vi – åker härifrån så fortsätter vi att höra musik inom oss. Det där har ni väl varit med om, hur strofer dyker upp, musiksnuttar fortsätter att röra om i hjärnbarken. Det är hälsosamt, jag lovar.

I dag vet man att konsten talar till de snabbaste delarna av hjärnan. Det här är radikalt: medan en medveten rationell inlärning inte är särskilt effektiv när det gäller att rubba våra mönster och förändra våra invanda tankebanor, så kan konsten påverka de snabbaste delarna av hjärnan. Konsten kan ruska om våra invanda tankemönster. Den kan förbättra vår förmåga att hantera svåra situationer. Det här är varken antagande eller önsketänkande. Det är forskningsresultat. Liksom att finlandssvenskarna mår bättre och lever längre bland annat för att de äter fisk och sjunger i kör.

Sång och musikfest firar vi av flera anledningar. En av dem är att se till att den finlandssvenska sång- och musikskatten fortsätter att vara en levande tradition för så många som möjligt, att lyfta noterna från papperet, göra dem till musik och sedan till inre ljudfiler som vi har kvar och som gör oss väl. En annan är att bidra till att forma den finlandssvenska identiteten och stärka samhörigheten – och det sker när vi samlas från olika håll kring musiken.

Johan Fagerudd och Wivan Nygård-Fagerudd

Det där vad finlandssvenskhet är ska vi undvika att krångla till och göra för snävt. Det är det som sker på svenska i Finland och det som vi som bor här och lever på svenska gör. Det typiskt finlandssvenska är tusentals olika ansikten. Och den förenande länken är språket och vår historiska geografiska tillhörighet just här i Finland. Att värna svenskans framtid i Finland är heller inget som rör bara det vi kallar Svensk-finland. Det är en nationell angelägenhet. Svenskan är också Finlands språk – eller på finska: ruotsi on myös Suomen kieli. Det svenska i Finland är en del av Finland och Europas kulturarv. Nyckeln till det arvet, till vår värld, är språket. Det är en biljett till vår kultur, vår historia och till de skeenden som format Finland. Utan svenskan skulle Finland inte längre vara sig likt.

När många pekar på de negativa tendenser som minoriteter idag får känna av i Finland är det skäl att också peka åt andra hållet, på det uttalade stöd för finlandssvenskheten som finns hos många inom språkmajoriteten. Så vi får räta på ryggarna, sjunga våra sånger och låta vårt språk höras – och komma ihåg, att utan är det skulle Finland inte vara sig likt.

Modersmålets sång är gammal, men dammig är den inte. Författaren Gösta Ågren uppdaterade vad den på djupet handlar om när han i en av sina fint koncentrerade dikter skrev att *"modersmålet är det språk alla människor talar"*. Det är ett budskap som är både äldre och mycket mer grundläggande än all gränsdragning och all nationalromantik här i världen. Musik och språk bygger broar mellan människor.

Hur härligt sången klingar på älskat modersmål. Det gjorde den för 125 år sedan. Det gör den här i dag. Och det kommer den att göra igen om 5 år. Jag hoppas vi får vara med då också! Under tiden fortsätter vi att sjunga och musicera tillsammans. Jag önskar Finlands svenska sång- och musikförbund och alla ni som gör musiken lycka till på färden mot nästa sång och musikfest!

Wivan Nygård-Fagerudd

1996

Året 1996 är året då FSK deltar i sin första stora sångfest, Mariehamn 96, i egenskap av självständigt förbund. Styrelsen utvärderar evenemanget vid sitt konstituerande möte i oktober och konstaterar då att FSK samlade den största gruppen sångare på sångfesten. Dirigenterna är överlag nöjda. Men det skulle ha gagnat slutprodukten om man övat lite flitigare ute i regionerna, konstaterar styrelsen. Tekniken fungerade inte tillfredsställande trots att man anlitat proffs. Och på grund av inkvarteringen splittrades de sociala kontakterna med långa resavstånd mellan festplats och inkvartering. Den sociala delen av en sångfest är viktig och fyller en stor funktion, noterar styrelsen. Förbundsordförande Anneli Stadius återväljs liksom de styrelsemedlemmar som står i tur att avgå, Lili-Ann Brolund och Harri Vainio. Förbundsdirigenterna Noomi Elfving och Ulf Långbacka återväljs liksom musikutskottet med John Storbacka som ordförande och Frej Högdahl, Björn-Olof Mårtenson, Barbro Smeds och Jan-Erik Slätis som medlemmar. Förbundet bokför 1996 1503 sångare fördelade på 61 körer. Jämfört med startåret 1992 har förbundet tappat 608 sångare och 16 körer.

1997

Styrelsen uppmärksammar medlemstappet vid sitt första möte. Rafael Sjöberg från Pedersörebygdens sång- och musikförbund konstaterar att förbundet satsar på rekrytering och noterar att antalet körer som inte tillhör förbundet ökar. Situationen är den samma i hela Svensk-finland och verksamhetsledaren för FSSMF Toni Sjöblom får i uppdrag att kontakta och erbjuda körer medlemskap. Som specialförmån beviljar styrelsen fri medlemsavgift första året. Men det finns vissa oklarheter som skall redas ut kring medlemsantalet i förbundet, noterar styrelsen. Ny förbundsordförande i stället för Anneli Stadius som avsäger sig återval blir Christer Käld från Sundom. Märta Eriksson återväljs i styrelsen medan Hans-Ole Josefsson och Kristina Heikel inväljs som nya. I musikutskottet ersätts avgående John Storbacka av Bill Ravall. Övriga medlemmar återväljs. Noomi Elfving övertar ordförandeposten. De båda förbundsdirigenterna har av sagt sig återval, men det är bara Ulf Långbacka som står fast vid det beslutet. Noomi Elfving låter sig övertalas och väljs till förbundsdirigent för hela förbundet utan geografisk uppdelning. Till vicedirigent väljs Sirpa Lilius.

En bra dirigent tycker om människor

Vad kännetecknar en bra dirigent? Frågan går till Noomi Elfving, en av Svenskfinlands uthålligaste kördirigenter. Hennes svar är lika överraskande som enkelt. En bra dirigent tycker om människor, säger hon.

DET ÄR GRUNDBULTEN I DET HELA. Men sedan kommer förstås allt annat som musikalitet, fokus och struktur.

- Jag har alltid velat komma förberedd till en övning. Jag tror nämligen att kören genast märker om man slarvar med det. Det går helt enkelt inte att dölja. Det är ingen bra början på en körövning, säger Noomi Elfving.

Livet i en kör är speciellt på många sätt. Den som inget vet om körsång borde få en pratstund med Noomi Elfving.

I en kör ryms människor med helt olika bakgrund. Där står bagaren bredvid direktören, där står kontoristen bredvid läkaren. Men alla står de där som jämlikar med samma målsättning. Att sjunga tillsammans och söka den där speciella känslan som uppstår när kören klingar på ett sätt som känns i hela kroppen.

- Vad är bättre än att umgås med musik, säger

Noomi Elfving. En kör består av människor som utbyter tankar med varandra. En kör förenar över alla gränser och när en kör klingar rent vet alla att de är med som en del av helheten och bygger upp klangen.

DET LÅTER SÅ SJÄLVKLART OCH ENKELT. Men det är det inte. Den centrala gestalten i en kör är dirigenten. Dirigentens roll som ledare är svår att översätta till vilken annan mänsklig samvaro som helst. Tänk er en direktör som arbetar på samma sätt som en dirigent. En direktör som kräver total hängivenhet och uppmärksamhet. En direktör som kräver att en arbetsuppgift utförs på exakt samma sätt av alla. Det skulle knappast vara möjligt. Men i en kör är det möjligt. Och ingen protesterar. Alla vet sin roll som tenor, bas, alt eller sopran. Och alla vet att det är ledaren, dirigenten, som bär det yttersta ansvaret för att helheten skall bli bra. Att dirigera en kör är på ett sätt det ultimata ledarskapet.

Jo, det ligger väl något i det där, medger Noomi Elfving. Men hon vill ändå avdramatisera det där med ledarskapet. I stället betonar hon ett samarbetsinriktat ledarskap där empati och musikalitet samverkar. Eller för att koka ner det till hennes egen grundtanke; en ledare, dirigent, skall tycka om människor.

MEN SÅ DETTA MED FOKUS OCH STRUKTUR. Ett av Noomi Elfving's första dirigentuppdrag efter att hon blir klar vid Sibelius akademien är Karis Manskör. Feedback på detta med ordning och reda fick hon av hustrun till en manssångare. Hon kom med en blombukett och sa: "Våra män har aldrig tidigare kommit hem så pigga från en sångfest".

Vid FSSMF:s sångfest i Karleby 2016 utses Noomi Elfving tillsammans med Sven-Olof Ray till hedersmedlemmar i förbundet. Så här lyder motiveringen för Noomi Elfving's del:

"Noomi Elfving är en välkänd musikprofil i Svenskfinland med mera än 40 år som dirigent bakom sig. Hon har också arbetat som musiklärare i 40 år. Som 24-åring blev hon musiklärare i Västnyland och dirigent för tre manskörer inom Västra Nylands sång- och musikförbund. Åren 1980-1985 verkade hon som musiklärare i Korsholms medborgarinstitut. Under åren 1985-2010 arbetade Noomi som musiklärare i Vasa Arbis. Efter detta värv ledde hon körerna SilverQuinns och Gerbykören. Åren 1985-2003 var hon dirigent för ABC kören i Vasa. Hon agerade förbundsdirigent för FSD åren 2003-2009 samt som förbundsdirigent för FSK mellan åren 1992 och 1999. Noomi hann även vara förbundsdirigent för Vasabygdens sång- och musikförbund. Hon dirigerade den sammansatta, stora kören med orkester under sång- och musikfesten i Vasa 2006 och var medlem av FSSMF:s musikutskott i många år. Noomi har dirigerat damkör, manskör, blandad kör och flickkör. Hon har varit en inspirerande och idérisk förebild för sångare och andra dirigenter. Efter att ha varit verksam i både södra Finland och Österbotten har hon kommit att bli bekant för de flesta koristerna inom FSSMF."

Åren som förbundsdirigent i FSK innebär många och långa resor till körövningar och seminarier. Tillsammans med Ulf Långbacka är hon förbundets första förbundsdirigent. De första åren reser Elfving och Långbacka i hela Svenskfinland för att skapa en identitet för det nya körförbundet som tidigare varit ett utskott inom FSSMF. Senare delar de upp uppdraget mellan sig så att Noomi Elfving företrädesvis sköter Österbotten medan Ulf Långbacka sköter södra Finland. Allt detta vid sidan av att hon är verksam som musiklärare och leder flera körer, bland dem ABC-kören i Vasa åren 1980-2004.

- Jo, medger hon, familjen fick vänja sig med att hon ofta var engagerad kvällar och helger. Men det innebar också en fördel att vara hemma för barnen när andra arbetade, säger hon.

Som en sista slutspurt har hon lett Gerbykören i åtta år. Det var från början ett två-årigt projekt som

gick ut på att föra ut körsång till förörterna. Mottagandet blev så bra att Gerbykören inte ville bli enbart ett projekt. Den blev en kör och lever vidare i högönsklig välmåga fast Noomi Elfving nu gett över dirigentpinnen.

- Man måste ha förstånd att sluta, säger hon. Allt har sin tid.

NOOMI ELFVINGS KÖRER

I festskriftens redaktion undrar vi om inte detta är något av ett finlandssvenskt rekord. När vi ber Noomi Elfving sammanfatta sina uppdrag inom sång och musik blir det en imponerande förteckning.

- Noomi Elfving är utexaminerad kantororganist från Sibelius Akademien 1970. Hon har efter tilläggsstudier också kompetens för lärarbehörighet.

- Hemma under Noomi Elfving's arbete för den finlandssvenska sången och musiken hittar vi maken Björn Elfving och sönerna Andreas Elfving och Tobias Elfving, de två senare numera utflugna.

1960-talet, Ungdomskör, Betlehems kyrkan, Grankulla (blåsorkester och gitarrgrupp, grundat), **1970-talet**, Gospelkör, Ekenäs (grundat), Grankulla musikskolas barnkör, Metodistkyrkans konferenskör, Kristuskyrkans kyrkokör, Sånggrupp för flickor i Kristuskyrkan, **Karis medborgarinstitut 1970-79**, Barnkör (grundat), Flickkör (grundat), Pojkkör (grundat), Svartå blandade kör, Backgränd blandade kör, Karis blandade kör, Karis manskör, Västnyländska Kammarkören (grundat tillsammans med Gunilla Josefsson), Körveckornas blandade kör och barnkör, Förbundsdirigent för de Västnyländska manskörerna, **1980-1990-talet**, Ungdomskör i Vasa svenska metodistförsamling (grundat), FKF:s elevkör, Kör på sångarting, FKF, Kör i Vasa sv metodistförsamling (grundat), I Korsholms medborgarinstitut, Lärarkören i Korsholm, ABC-kören (grundat), Helsingbykören, Kvevlax sångkör, Damkören Vallgrundflickorna (grundat), Koskö sång- och gitarrgrupp (grundat), (gitarr- och sånggrupp, Södra Vallgrund), Förbundsdirigent för Vasabygdens Sång och musikförbund, Runebergskören (Finlandia Order of Runeberg), **Vasa Arbis från 1985**, Ungdomskör (grundat), Madrigalkör (grundat), QuinnTon (grundat), Nonen (grundat), Nybörjarkör (90-talet, två-årigt projekt), **2000-talet**, SilverQuinns (grundat), Nybörjarkören/Nykören/Gerbykören (grundat), Finlands svenska körförbunds kör (FSK), Finlands svenska Damkörsförbunds kör (FSD), **Musikledartjänst i Karis Arbis 1970-79**, Ett år tjänstledig då jag var organist i Kristuskyrkan, Helsingfors, 1979-85 musiklärare i Korsholms MI, Ett år tjänstledig då jag var lektor i pianospel på Pedagogiska fakulteten, 1985-2010 Planerande musiklärare i Vasa Arbis.

- Oj, det blev en hel del - ca 40! Den minsta 8 röster och de största- förbundsörerna ca 1000! Dessutom har jag lett och startat upp ensembler som trion, kvartetter, dubbelkvartetter. Hållit körweekender och varit gästdirigent runt om i landet samt i Sverige och Norge, säger Noomi Elfving.

Karin Pedersen bär med sig sitt danska arv

Jag ställde några frågor till Karin Pedersen. Svaren skulle ge underlag för en intervju. Men jag får en hel berättelse som jag inte vill ändra på eftersom den ger en så fin sammanfattning av FSK:s verksamhet och en helt fantastisk berättelse om Karin Pedersen själv. Det enda jag vill tillägga är: Trevlig läsning.

Ulf Överfors

FÖDD I KÖPENHAMN, där jag har gått i skola och studerat. Skolan jag gick i hade ett mycket rikt musikliv tack vare en musiklärare och kördirigent som var en fantastisk eldsjäl. I skolan fanns en barnkör, en flickkör som var en av Köpenhamns bästa, en blandad kör och en kammarorkester. Förutom övningar varje vecka hade varje kör en kort övning varje vardag under en av dagens raster! Det var fantastiska upplevelser och lärdom vi fick med oss. Min första mycket riktigt stora musikaliska upplevelse var att som fjortonåring medverka med skolans flickkör i ett uppförande av Bachs Matthäuspassion med danska Radiosymfoniorkestern och

Radiokören och en samling internationella solister. Jag lärde mig i det närmaste hela passionen utantill under de övningar vi medverkade i.

JAG Började också spela fagott under min skoltid och efter studentexamen kom jag in på Det kungliga danska musikkonservatoriet i Köpenhamn, där jag både studerade fagott, musikledning, pedagogik och avslutade mina studier med en diplomexamen i körledning, under den svenske körprofessorn och -dirigenten Dan Olof Stenlund. Under mina studieår spelade jag mycket fagott både i orkestrar och kammarmusik. Så min musikaliska bakgrund består av mycket körsång och instrumentalmusik.

JAG HAR BOTT i Finland sedan 1985. Jag startade Kammarkören Idun som verkar i Helsingfors inom Föreningen Brage i 1988 och har med den under åren hållit många egna konserter och rest och uppträtt i många sammanhang. En av de viktigaste sakerna för mig är att bygga upp musikaliska helheter där musik och textinnehåll bildar en bärande idé och en helhet. Dessa tankar har också fått styra då jag varit med om att bygga upp konserthelheter där FSK har medverkat

i egna projekt eller i större sångfestsammanhang. Mitt danska arv tar sig uttryck i att i synnerhet min egen kör Idun har sjungit ganska mycket danska sånger. Vi har till och med ett par gånger sjungit för danska kungligheter på besök i Finland. Dessutom har jag i snart många år varit ordförande för den danska föreningen i Helsingfors.

KÖRKALASET I ÅBO 2009 var det första projekt jag var med om som medlem av FSK:s musikskott. Bakgrunden till konserten var utgivningen av körhäftet Taffelmix, som innehöll sånger som de blandade körerna kunde använda vid egna sitsar och när man träffade andra körer. Manskörerna och delvis damkörerna hade sin repertoar med sitsvisor, men inte de blandade körerna. Eftersom jag själv både under mina skol- och studieår och senare med min egen kör hade hållit på mycket med sånger från många olika tider, lämpliga som bords- och sitsvisor, var det ett skojigt projekt. Då nothäftet kom ut ordnades det först regionala övningslördagar, som slutade med ett körkalas där man kunde sjunga de nya sångerna. Roligt var det också att uppleva att körer, som sällan hade sjungit på allt för många främmande språk, tog till sig visor på bland annat Italienska, danska och tyska.

Det hela slutade med ett mäktigt Körkalas i Åbo med deltagare från nästan hela Svenskfinland. Vi övade hela dagen i Konserthuset. Vi dirigenter i musikskottet hade fördelat sångerna emellan oss. På kvällen sjöngs sångerna under middagens gång i Brankis i Åbo. Stämningen var i topp och sången klingade mäktigt vid borden. Det var roligt att se hur körsångarna från alla förbund upptäckte hur roligt det var att kunna umgås och sjunga sånger i stämmor. För många körsångare var det en ny upplevelse.

Upplagan av Taffelmix såldes väldigt snabbt nästan slut - ett tecken på att det fanns en beställning på ett sådant häfte.

INFÖR SÅNGFESTEN i Åbo 2011 funderade musikskottet på ett bra tema för FSK:s egen konsert. Åbo ledde tankarna till Östersjön och en resa runt denna kändes som en bra utgångspunkt för att bygga upp en helhet med sånger på olika språk och stilarter.

Liksom vid det föregående Taffelmix projektet bidrog musikskottets medlemmar med förslag till repertoaren från sitt eget bagage. Eftersom vi hade olika bakgrunder och kunskap var det ett bra sätt att få med en repertoar som representerade en bredd både i stil och uttryck.

Då vi träffades en av de första gångerna till ett

1998

Systemet med tre avgående styrelsemedlemmar varje år ifrågasätts nu. Styrelsen diskuterar en stadgeändring där mandattiden för hela styrelsen skulle vara två år med möjlighet till förlängning med högst en tvåårig mandatperiod. Förbundsordföranden skulle väljas för ett år. Samtidigt skulle den bakre gränsen för årsmötets tidpunkt förlängas med en månad till 30 april. Man diskuterar också möjligheten för körer som inte verkar som registrerade föreningar att kunna antas som medlemmar i förbundet. Årsmötet beslutar inte om någon stadgeändring men uppdrar åt styrelsen att forma om de paragrafer i stadgan som behöver ändras samt anhålla om att ändringarna registreras i föreningsregistret. Ny i styrelsen i stället för Harri Vainio blir Håkan Wickström. Märta Eriksson och Kristina Heikel återväljs. De övriga i styrelsen är Christer Käld, ordförande, Rafael Sjöberg, Hans-Ole Josefsson och Lili-Ann Brolund. Christer Käld återväljs som förbundsordförande. Förbundsdirigenten Noomi Elfving och vice förbundsdirigenten Sirpa Lilius återväljs. Sittande musikskott återväljs. Noomi Elfving ordförande samt Barbro Smeds, Jan-Erik Slätis, Åsa Hermansson, Frej Högdahl, Bill Ravall och Sirpa Lilius. Medlemsantalet vid utgången av året är 1370 sångare i 60 körer.

1999

Den stora nyheten vid årsmötet är att Noomi Elfving nu träder tillbaka som förbundsdirigent efter, som det uttrycks i årsmötesprotokollet "ett inspirerande och förtjänstfullt arbete". Hon efterträds av Rainer Holmgård. Någon vicedirigent för Holmgård utses inte. Man vill avvakta och se hur stort behovet är. Rafael Sjöberg som företrätt Pedersörebygdens sång- och musikförbund i FSK ända sedan starten 1990 avtackas och ersätts av Mikael Björklund. Lili-Ann Brolund och Håkan Wickström som stod i tur att avgå återvaldes. De övriga i styrelsen är Märta Eriksson, Hans-Ole Josefsson och Kristina Heikel. Musikskottet består av Rainer Holmgård, ordförande Barbro Smeds, Jan-Erik Slätis, Bill Ravall, Frej Högdahl. Ny är Päivi Kuntze. Sven-Olof Ray har representerat FSK i Nordiska Körkommittén NKK, vars ordförandepost han också innehar. Medlemsantalet vid utgången av året var 1336 sångare i 56 körer.

2000

Året är ett mellanår där siktet är inställt på sångfesten i Esbo 2001. De medlemmar i styrelsen som stod i tur att avgå återvaldes alla med hänvisning till förarbetet inför sångfesten; Hans-Ole Josefsson, Märta Eriksson och Kristina Heikel. Övriga i styrelsen är Mikael Björklund,

planeringsmöte kom vi alla släpande med högar av noter. Det var en väldigt rolig process att gå igenom, i vissa fall sjunga igenom sånger, för att på det sättet vaska fram de förslag som kändes möjliga i sammanhangen.

EN UTMANING och ett inte så litet arbete i sig för musikutskottet var att samla och publicera de valda sångerna i ett häfte för körsångarna. Första gången vi gjorde motsvarande arbete var med Taffelmixhäftet, så vi visste redan en del om den rätt omfattande processen utgivningen av en notsamling är. Det slutgiltiga urvalet avgörs av om man har fått tillstånd av upphovsinnehavare och förlag att publicera de sånger man hade tänkt sig. Man måste göra sig många överväganden och balansera olika aspekter mot varandra för att få en bra helhet. När notskrivaren efterhand har skrivit rent sångerna ska allting korrekturläsas ett antal gånger innan allt är klappat och klart. Ett petigt arbete som musikutskottets medlemmar också skötte.

Det slutliga urvalet bestod av medeltida sånger, folkvisor, nordisk körlyrik och nyare visor på svenska, finska, danska, estniska och litauiska. Några a cappella och andra med ackompanjemang av olika slag.

För konserten vid sångfesten i Åbo hade vi engagerat skådespelaren Kristian Thulesius. Kristians uppgift var att med olika rollfigurer binda ihop sångerna till en helhet som då kom att heta "Östersjöseglats". Konserthelheten var bokstavligen en resa som började i Åbo, sökte sig söderut via Sverige, Danmark och Tyskland för att sen återvända norrut via Litauen och Estland. Kristian var bland annat munk, sjökaptan, got och författare. Vid konserten fick han rusa ut och in till omklädningsrummet för att hinna ikläda sig imponerande kostymer. Vid konserten hade vi ett band med piano, bas och trummor och en grupp musiker som trakterade medeltida instrument. Musikutskottet hade igen fördelat sångerna emellan sig. Vi sjöng också själv ett nummer i konserten, en tysk renässanssång, så på det viset fick Östersjöresan också en anknytning till Tyskland.

Att komma in i ishallen i Åbo till första repetition med kören, ca 750 personer, utspridd på hela ena långsidan medförde säkert lite blandade känslor för oss alla.

Som dirigent känner man i en sådan situation att ens armar blir som vingarna på en väderkvarn för att kunna nå runt till hela kören.

Det är en utmaning att höra varandra för både både dirigenter, musiker och körsångare, men med teknikens hjälp gick det någorlunda.

Konserten var rolig och omväxlande. Vi hade skickliga musiker som gjorde sitt till att lyfta upp musiken. Jag tror att sångarna upplevde det meningsfullt att sjunga en helhet av sånger med en röd tråd. Och Östersjön var ett aktuellt tema och en sammanbindande länk för nordbor och balter. Det är svårt i en ishall att få samma känsla som i en vanlig konsertsal, men det lyckades ganska bra. Publiken, som inte var lika fulltalig som kören, uppskattade konceptet och helheten och Kristian Thulesius finurliga texter och påhitt. De många språken tycktes roa körsångarna. Till och med den litauiska sången Jura blev en "hit" som många gick runt och gnolade på efteråt.

Vi hade tillfälle att upprepa programmet delvis två gånger. Vid öppningen av den Nordisk Baltiska Körfestivalen i augusti 2012 i Finlandiahuset i Helsingfors sjöng vi ett urval av sångerna. Och jublet ville aldrig ta slut då vi framförde Jura inför de litauiska sångarna som var rikt representerade. I november 2012 gjorde vi Östersjöseglatsen på nytt, denna gång i Snellmansalen i Karleby. Nu med Karlebybon Mats Holmqvist som seglatsens skeppare.

EFTER ÖSTERSJÖREPERTOAREN uppstod tanken att ge ut en samling med advents- och julsånger.

Än en gång samlades Musikutskottets medlemmar flera gånger med ännu större högar av noter för att få fram en lämplig blandning av ny och gammal och inte så känd advent- och julmusik av varierande slag. Tanken var att presentera julmusik som inte var så känd för sångarna. Repertoaren av julmusik för körer är enorm, nästan oändlig, men tyvärr är det många körer som håller sig enbart till de vanligaste julsångerna. Vi ville med Julmixhäftet bidra lite till att utvidga köernas repertoar av jul- och adventmusik.

Häftet, innehållande 22 sånger, spänner från Pia Cantiones till modernare tongångar i olika stilarter och svårighetsgrad. Den nordiska prägeln är påtaglig och även några estniska julvisor finns med. Det finns enkla små visor och mera krävande, moderna satser. Häftet fick namnet Julmix. Ett urval sånger ur Julmix utgjorde repertoaren för den konsert som planerades för en konsertresa till Tallinn på Självständighetsdagen 2014. Cirka 120 sångare anmälde sig till projektet. Alla involverade träffades vid en heldagsövning i Tammerfors och i övrigt övade sångarna var för sig på eget håll. Musikutskottet delade igen på dirigentuppdragen. Vi gjorde redan på våren en rekognoseringsresa till

Tallinn för att bekanta oss med Jaani Kirik gällande uppställningar och akustik.

DÅ DET BEGAV SIG anlände projektkören fredag eftermiddag till Tallinn och höll samma kväll en övning på hotellet. Följande dag var det tid för ett uppträdande på förmiddagen på Tallinns vackra julmarknad med estniska TV:n på plats. Övning i kyrkan på eftermiddagen där en utmaning var uppställningen på de höga körställningarna. Utöver Julmixrepertoaren sjöng vi även några välkända julsånger samt Finlandiahymnen eftersom det var Finlands Självständighetsdag. Kören kom intågande från olika håll till Hosianahymnen. Det var kallt i kyrkan så det gällde att klä på sig väl under körklädseln.

Det var lite spännande att se hur mycket publik skulle dyka upp. Lyckligtvis kom det en ansevärd mängd människor, bland annat Finlands ambassadör i Estland. Publiken uppskattade konserten, även de två estniska julvisorna, och för körsångarna blev det en fin upplevelse att sjunga i den mäktiga kyrkan. Allt satt inte perfekt, det är inte möjligt då man har haft så få gemensamma övningar, men konsertresan gav säkert mersmak och repertoaren uppskattades.

Efter konserten följde en glad sångarmiddag på hotellet där vår Taffelmix intog en viktig plats i kvällens underhållning. En minnesvärd upplevelse i det då mycket mörka och fuktiga decembervädret. Det är alltid roligt för körsångare att stråla samman med sångare från andra köror och andra orter. Som dirigent i sådana sammanhang handlar det om att fokusera på

att få saker att fungera på kort tid, få fram helheten och fokuseringen och göra sakerna "ännu bättre". Alla vill göra bra ifrån sig och det är också lärorikt att göra saker som inte har ett långt och detaljerat övningsförlopp bakom sig.

INFÖR SÅNGFESTEN I KARLEBY bestämdes det att de stora förbunden, Mansköerna, Damköerna och de blandade köerna (FSK), skulle ha en gemensam storkonsert. Sångfestens konstnärliga ledare John Storgårds utstakade de röda trådarna i helhetsprogrammet och FSSMFs musikskott beslöt att den gemensamma konserten skulle ha arbetstiteln "Musik för scenen genom tiderna". Jonte kom med en önskan att vi så långt som möjligt skulle hålla oss till Nordisk musik. Konserten kunde innehålla operakörer, musik från musikaler, operetter, revyer, skådespel mm. Samtidigt beslöts också att det måste finnas någon form av orkester med eftersom operakörer oftast sjungs med orkester.

De tre förbunden fick i uppdrag att komma med förslag till vad de ville sjunga. För FSK:s del gick jag på detektivjakt. Det finns inte alltför mycket nordisk scenmusik som innehåller lämpliga körsatser.

Utmaningen var att försöka hitta musik från en bred tidsperiod och representerande olika musikstilar. Samtidigt med att programmet innehöll några mera "kända" stycken som alla förbund sjöng gemensamt, var det också viktigt att ge körsångarna möjlighet att bli bekanta med nya körverk som inte så ofta figurerar på de finlandssvenska körens repertoar. För mig personligen är det alltid en ledtråd då jag väljer repertoar,

FSK på sångfesten i Karleby 2016.

att försöka ge körsångare kännedom om ny repertoar, att inte bara sjunga det redan välbekanta och att sätta ihop det i en genomtänkt helhet.

I MIN JAKT i den nordiska repertoaren stötte jag på en svensk opera, Gustav Wasa, från 1780-talet skriven av en tysk tonsättare J. G. Naumann, som verkade i Stockholm som hovkapellmästare i flera repriser. Det visade sig att operan innehöll en stor mängd körsatser. Efter ett drygt detektivarbete och med mycket välvilighet från Kungliga operans bibliotek i Sverige fick jag tillgång till partituret och även orkestrer noter och tyckte att det var en enastående chans att få möjlighet att, kanske för första gången i Finland, uppföra en av körsatserna från operan Gustav Wasa.

Vi ville tolka begreppet Musik för scenen så brett som möjligt och fastnade därför också för Povel Ramel vars sånger till en mycket stor del framfördes i revyer och kabaréer, som ju också är musikscener ofta i det mera intima och lättsamma formatet.

Det var självklart att vi också ville ta med nyare finländsk operamusik på programmet. Finsk operahistoria på senare hälften av 1900-talet är framgångsrik och med Joonas Kokkonens och Aulis Sallinenens operor erövrade finsk opera den stora världen. Satsen Onko Suomessa kevät ingår i många finskspråkiga körers repertoar och är väl värd att berika också finlandssvenska körers repertoar.

För att fullföra det nordiska inslaget tog jag med Slutkören ur Carl Nielsens opera Maskerade som räknas som en dansk nationalopera och är en munter hurtig sats. Dessutom en romantisk folklig sats ur Wilhelm Peterson-Berger opera Ran.

FÖR KONSERTEN I KARLEBY gjordes arrangemang av orkestersatserna för en lite mindre orkester, typ sinfonietta, med ett mindre antal blåsare. För körsångarna var det att sjunga med en orkester en mycket stor inspiration och morot. Få körer har i sin dagliga verksamhet möjlighet till det, så det var en upplevelse utöver det vanliga. Povel Ramel sången ackompanjerades av en mycket skicklig trio med piano, bas och trummor och inspirerade också kören till att få fram det mera svängiga uttrycket.

Det var en utmaning att sjunga igen i en ishall men igen med teknikens hjälp gjordes det som var möjligt. FSK hade den stora "turen" att stå rakt bakom orkestrer vilket utan tvekan var en fördel.

Helheten, samarbetet med de andra förbunden, med deras förbundsdirigenter, med kapellmästare John Storgårds, med skådespelaren Nicke Lignell (som var en proffsig konferencier) och med de fantastiska musikerna gjorde att konserten blev en fantastisk upplevelse och var väl värd det dryga arbetet som låg bakom.

Karin Pedersen

Vid en källa

Jag sitter, källa, vid din rand
Och ser på molnens tåg,
Hur, ledda af en osedd hand,
De vexla i din våg.

Der kom en sky, den log så röd,
Som rosenknoppen ler.
Farväl! Hur snart farväl den bjöd,
För att ej komma mer.

Dock, der en annan mera klar
Och strålande igen!
Ack, lika flyktig, lika snar,
Försvinner äfven den.

Nu åter en! -- Den vill ej fly,
Den vandrar tungt sin stig,
Men, källa, mörk är denna sky,
Och den förmörkar dig.

Jag tänker, när jag ser dig så,
Uppå min egen själ:
Hur mången gyllne sky också
Har bjudit den farväl!

Hur mången, tung och dyster, spred
Sin djupa natt i den
Och kom så hastigt, ack, men skred
Så långsamt bort igen!

Men hur' de kommit, hur' de gått,
Jag känt dem ganska väl:
De varit tomma skyar blott
I spegeln af min själ.

Och spegelns ljus och mörker skall
Likväl af dem bero! --
O källa, när blir leken all,
När får din bölja ro?

Lili-Ann Brolund, och Håkan Wickström. Christer Käld återvaldes som förbundsordförande och musikutskottet med Barbro Smeds, Jan-Erik Slätis, Päivi Kuntze, Frej Högdahl och Bill Ravall återvaldes. Förbundsdirigenten Rainer Holmgård fungerar som ordförande. Antalet medlemmar och körer fortsätter minska. Vid utgången av året hade FSK 1205 medlemmar fördelade på 50 körer.

2001

Årets stora evenemang är sångfesten ESBO 2001. Totalt 2700 sångare är anmälda, av dem ca 1000 från Finlands svenska körförbund. FSK står alltså för en mycket stark insats trots de senaste årens medlemstapp och nerlagda eller sammanslagna körer. Vid årets sista möte analyserar styrelsen ESBO 2001 och konstaterar att sångarna var glada över att programmet inte var för svårt. Men någon publikframgång var festen inte. Ur protokollet: "Ortsbefolkningen var ovetande om vad som pågick, trots annonsering i dagspressen." Styrelsen noterar också att förbundet borde få en profilhöjning och synas mera mellan sångfesterna. Christer Käld avgår som förbundsordförande och i hans ställe väljs Håkan Wickström. Nya i styrelsen i stället för Kristina Heikel, Märta Eriksson och Hans-Ole Josefsson blir Carl-Johan Lundström, Gun Jansson och Kicki Thelestam. Rainer Holmgård återväljs som förbundsdirigent. Musikutskottet med Barbro Smeds, Jan-Erik Slätis, Päivi Kuntze, Frej Högdahl och Bill Ravall återvaldes.

2002

Förberedelserna inför det stora Projekt Messias 2003 i samarbete med Finlands svenska kyrkosångsförbund genomsyrar styrelsens arbete. Det är förbundsdirigenten Rainer Holmgård som skall dirigera och som håller i projektet. Årsmötet återväljer de styrelsemedlemmar som är i tur att avgå: Erik Törnqvist, Lili-Ann Brolund och Mikael Björklund. Likaså omväljs musikutskottet och Rainer Holmgård som förbundsdirigent. I verksamhetsplanen inskräper styrelsen behovet av större synlighet för FSK ute på fältet. Antalet medlemskörer minskade från 53 år 2001 till 51 år 2002. Däremot ökar antalet sångare från 1209 år 2001 till 1265 år 2002.

2003

FSK ordnar en kompositionstävling med 4500 euro i prispengar för att få fram ny musik för blandad kör a capella. I tävlingsjuryn ingår Noomi Elfving, Seppo Murto, Rainer Holmgård som ordförande och Kjell Janunger från Sverige och FSSMF:s verksamhetsledare Toni Sjöblom som sekreterare. Tävlingen lockar 13 komponister. Årsmötet återväljer Håkan Wickström till förbundsordförande och Rainer Holmgård till förbundsdirigent.

Tobias Elfving – FSK behöver utvecklas

Tobias Elfving är en välbekant slitvarg inom den österbottniska körmusiken, inte minst som förbundsdirigent i Karlebynejdens sång- och musikförbund.

TOBIAS ELFVING leder Kronoby Sångkör och kören Mittimillan och har lett KUF:s kör Han har också lett körer på Kyrkans Ungdoms familjeläger. På meritlistan finns också ett körprojekt i Karlebynejden om Runeberg med nykomponerad körmusik. Han har också lett den dubbelkvartett som uppförde hans egen komposition Psalm 22 i Kronoby och Esse kyrka förra året. Därtill har han flera andra uppdrag, bland annat som vicedirigent. Till vardags fungerar han som musiklejare vid Kredu i Nykarleby.

INFÖR FRAMTIDEN ser han att en utveckling måste ske.

- Jag tycker att det sker trögt och långsamt. Vissa körer lyckas bra, men på ett allmänt plan står mycket stilla. De stora trenderna världen över är att körmusiken blivit mycket mera avancerad de senaste åren, och samtidigt finns också en utveckling mot mer underhållningsmusik. Det här syns också i Svenskfinland, säger han.

Tobias Elfving ser ett utvecklingsbehov inom Finlands svenska körförbund.

- FSK måste utvecklas mycket snabbt för att vara relevant för körerna. Men det finns inga patentlösningar.

Det handlar om att alltid ha kvaliteten på första plats. Oberoende av vilka sånger som sjungs, oberoende av stil, bör musiken behandlas professionellt. Det som jag ser som en delning mellan "vi satsar på kvalitativ musik" och "vi satsar på lätt musik" tror jag inte på. Vi bör ha alla sorters musik på repertoaren, säger han.

MEN HAN SER OCKSÅ EN UTVECKLING där projektkörerna allt mer är på kommande.

- Det ger möjligheter för dem som vill sjunga men kanske inte har tid att ge en kväll varje vecka. Det ger också utrymme för "smalare" musik som kanske inte annars skulle sjungas.

Tobias Elfving ser också en risk i att körer fjärrar sig från varandra och konkurrerar, fastän de geografiskt skulle kunna samarbeta och komplettera varandra.

- Jag tycker också att man kan se en djupare klyfta mellan de körer som vill vara ambitiösa och de som mera betonar det sociala sammanhanget. Det är synd, för båda behövs. Men det här är naturligtvis en balansgång som kräver mycket av dirigenterna och körernas ledning, säger Tobias Elfving.

- Och när det gäller att få med yngre handlar det om kvalitet. Har körerna tillräckligt med ambitioner och en intressant repertoar, så kommer de yngre med. Problemet är att det kan ske på bekostnad av de äldre sångarna, som kanske inte vill och kan satsa lika mycket. Det är en balansgång som inte alltid är lätt, säger han.

Men egentligen ser han ingen skillnad på sångare som är yngre eller äldre när de kommer med. De flesta börjar för att de känner någon som är med och som berättar att det är roligt och att det ger dem någonting.

- En dirigent kan dra till sig sångare, men det är medlemmarna som är den bästa reklamen. Kommer det inga nya sångare skall man inte skylla på dirigenten. En dirigent kan ersättas. Inte heller kan man skylla på pengarna, de kommer ju med sångarna. Det gäller alltid att se sig i spegeln, att spegla hela verksamheten. Vad behöver vi ändra på för att locka med nya sångare? Vill vi ha en förändring, vill vi bli fler? När det här är klarlagt kan förändringsarbetet börja.

MÅNGA KÖRER BJUDER NUMERA på lite extra i form av gästande sångartister och kompet blir allt mera raffinerat. Har a cappellan spelat ut sin roll?

- Absolut inte, säger Tobias Elfving. Jag tycker att de flesta körarrangemang bör klara sig a cappella, ackompanjemang är en extra krydda som kan ge ett lyft. Men det får inte ta överhanden. Har man en gäst med i en konsert måste det ge ett mervärde. En gästartist kan garantera publik och också ge ett lyft åt solopartier.

Själv undviker jag gästartister om det går. Men visst kan man ha solister utifrån, det kan ge lite extra. Viktigt är också att ge utrymme för sångarna i kören att sjunga solopartier. De allra flesta körer har medlemmar som nog klarar det.

- Jag undviker helst ackompanjemang om inte arrangemangen kräver det. Det blir lätt "Kör-karaoke" där kören sjunger "best off" i banala arrangemang som publikfireri. Det är inte körsång. Däremot skall man inte vara rädd för ackompanjemang när det behövs.

- Själv tycker jag att a cappella- sången är det som verkligen är körmusik. Varje konsert bör innehålla a cappella delar. Det visar på kvalitet och integritet. Men återigen, jag utesluter inte ackompanjemang helt. Det handlar om en balansgång där målsättningen måste vara att lyfta konserten. ●

Musikutskottet återväljs i sin helhet och även de styrelsemedlemmar som står i tur att avgå återväljs; Carl-Johan Lundström, Kicki Thelestam och Gun Jansson. Styrelsens arbete kretsar kring storprojektet Messias i Händels anda, Nordklang 2004 i Jyväskylä. Messias i Händels anda i Lappfjärds kyrka blir en framgång med en publik på över tusen personer..

2004

Håkan Wickström återväljs till förbundsordförande. Rainer Holmgård återväljs till förbundsdirigent. I tur att avgå ur styrelsen är Erik Törnqvist, Lili-Ann Brolund och Mikael Björklund. Erik Törnqvist återväljes. Nya i styrelsen blir Christina Martin och Eva Sandblom. Viviann Liljeström ersätter Gun Jansson, Åland, mitt i mandatperioden. Musikutskottet får två nya medlemmar. Jan-Erik Slätis, Östra Nyland har svårt att finna tid för sitt uppdrag. Han ersätts med Annika Pensar från Åland. Åboländske medlemmen Päivi Kuntze undanber sig återval och ersätts med Sören Hakola, Åbo. Övriga återväljs. Rainer Holmgård som ordförande, Barbro Smeds för Nyland och Frej Högdahl och Bill Ravall för Österbotten. Christina Martin ersätter Toni Sjöblom som förbundssekreterare. Sångfesten 2006 i Vasa förbereds och väntas bli rekordstor med 7000 deltagare. Planeringen av Projekt 2005, Händels Messias i Åbo tar en stor del av styrelsens arbete. Nordklang i Jyväskylä i juli blir till omfånget mindre än planerat. I stället för förväntade tusen deltagare blir det omkring 400. Men responsen är mycket positiv och även ekonomiskt visar sig festivalen vara mycket lyckad. Kompositionstävlingen är avgjord. Inget första pris utdelas. Delat andra pris går till Dag-Ulrik Almqvist för "Kanske nångång" och Ann-Catrin Wulff för "Blåbärskart" och delat tredje pris går till Teddy Granroth för "Skyddsänglar" och Karl-Gustaf Sundman för "Sälj i sol". Finlands svenska körförbund räknar vid utgången av året 1215 medlemmar fördelade på 48 körer. Störst är Jungsborgskören med 57 medlemmar, minst är Arbetets Vänners kör i Ekenäs med 3 medlemmar.

2005

Håkan Wickström återväljs till förbundsordförande. Rainer Holmgård återväljs till förbundsdirigent. Likaså omväljs hela styrelsen och musikutskottet. Årsmötet godkänner styrelsens förslag till stadgeändringar så att årsmötet spjälks upp i ett höstmöte och ett vårmöte. Styrelsen planerar för sångfesten 2006 i Vasa och för Messias i Händels anda hösten 2005 i Åbo, som blir en framgång publikmässigt och ekonomiskt. Krigsinvaliderna står som mottagare av överskottet från konserten.

GENERATIONSVÄXLING på Rainer Holmgårds första piano, en klenod som Rainer inhandlade i Vasa efter studierna.

Nu är det dottern Pernilla och maken Trey Howard i Jakobstad som tar över. Till vänster Trey Howard och Rainer Holmgård, till höger Pernilla och Kerstin Holmgård.

Händel, Messias och Holmgård

Mitt mål var att bli organist, men det blev undervisning, säger Rainer Holmgård.

VI SKALL TA DET FRÅN BÖRJAN. DET BLIR NÄMLIGEN INTE ENBART UNDERVISNING.

Han blir kantor i Korsholm 1965 och återvänder alltid till detta värv efter många utflykter i finlandssvenskt musikliv, såväl inom musikens administration och förvaltning som inom musikaliskt ledarskap och som förbundsdirigent, kyrkligt och profant. En allt omspännande musikalisk verksamhet.

När Svenska Österbottens landskapsförbund börjar driva en etablering av ett finlandssvenskt konservatorium i Österbotten får Rainer Holmgård en nyckelroll. Han väljs in i statens tonkonstkommission. Det är avgörande för att konservatoriet grundas just i Österbotten. Som påbyggnad på musikskolan och musikinstitutet. Men det var ingen självklarhet. Starka krafter arbetade intensivt för att konservatoriet skulle förläggas till Nyland. Men det blir efter en dragkamp mellan Vasa och Jakobstad till slut alltså Jakobstad. Idag är

konservatoriet verksamt i ett ståligt Campus Allegro där Åbo Akademi fört taktpinnen och öppnat börsen för att det skulle bli så. Allegro är idag en smältdegel för finlandssvenskt musikliv och i all synnerhet för förläggningssorten Jakobstad, som verkligen blommat upp.

RAINER HOLMGÅRD blir Jakobstadsnejdens musikinstituts första rektor. Det är från den, från början mycket blygsamma plattformen, han arbetar med siktet inställt på ett konservatorium. För att göra en lång historia kort. Det blir verklighet och första rektorn blir Sven-Olof Ray. Men, som sagt, början och starten var mycket blygsam.

- Musikinstitutet hade två rum i den röda uthuslängan på museets gårdsplan i Jakobstad. Det är nog inte många som minns att det var där allt startade, säger Holmgård.

Det kommer till ett skede där han väljer mellan administratörens och den utövande konstnärens roll. Han väljer musiken och återgår till tjänsten som kantor i Korsholm. Han har alltid återvänt dit. Här har han sina

musikaliska drivbänkar. Församlingens musikutbildning och körverksamheten.

Rainer Holmgård drivs av tanken på att förena amatörer och professionella sångare och musiker i något som han själv beskriver som att ta vara på den finlandssvenska sångsjälen. Rainer Holmgårds verktyg blir Händels oratorium Messias.

Rainer Holmgård är nu förbundsdirigent för Finlands svenska körförbund och utmaningen är att få de finlandssvenska blandade körerna att ta till sig Händel. Det är en ganska lång process. En process som kräver långsiktighet.

*-Man måste bygga upp en linje.
Man måste bygga upp vartefter,
säger Holmgård själv.*

Byggt upp vartefter har Rainer Holmgård san- nerligen gjort. Han har dirigerat Händels Messias ett trettioåttal gånger. Grundbulten är kammarkören Psallite i Korsholm, som Holmgård var med om att grunda och vars dirigent han blev. Psallite och Holmgård har bjudit på Händels Messias med många olika musiker och solister.

MEN DET STORA FINLANDSSVENSKA CRESCENDOT är ändå de tre konserterna med Finlands svenska körförbund i samarbete med FSSMF och Kyrkosångsförbundet; i Lappfjärds kyrka, i Åbo domkyrka och i Töstamaa i Estland.

Första uppförandet i Lappfjärds kyrka den 12 oktober 2003 blir en succé. Orkestern samlar femtio musiker och kören tvåhundra femtio. Solister är Susanne Westerlund, Wivan Nygård-Fagerudd, Niall Chorell och Sören Lillkung. Det hela upprepas två år senare i Åbo domkyrka och därefter i Töstamaa i Estland.

Det är en utmaning för Rainer Holmgård och för FSK att samla körsångare och musiker från hela Svenskfinland för den här stora satsningen.

Det här noteras bland annat av Åbo Underrättelsers musikkritiker Ingmar af Hällström, som sammanfattar så här i sin recension från konserten i Åbo domkyrka: "Rainer Holmgård ledde ensemblerna med lugn fermitet, och hans tempon föreföll idealiska. Man märkte att han har varit med förut; enligt uppgift är det 27:e gången han dirigerar Messias. Och säkert inte den sista.

Man förstår att det har varit en jätteuppgift att förverkliga detta projekt med så många inblandade och från så vitt skilda landsändor. Som lyssnare kunde man bara som en i publiken/församlingen applådera det hörda."

2006

Sång- och musikfesten i Vasa blir en framgång med ca 3000 anmälda. FSD 538 personer, FSM 659 personer, FSK 853 personer, DUNK 700 personer samt 250 musiker. Evenemanget koncentreras till Botniahallen och styrelsen för FSK kan konstatera att budgeten hållit. I styrelseprotokollet antecknas bland annat följande omdöme: "På ett sätt var Botniahallen bra – allt under samma tak – men himlen saknades..." Höstmötet innebär stora förändringar. Håkan Wickström har meddelat att han avgår som förbundsordförande och valet av ny ordförande står mellan två kandidater; Barbro Smeds och Kicki Thelestam. I omröstningen väljs Barbro Smeds till ny förbundsordförande. I styrelsen avgår Erik Törnkvist och ersätts av Antonia Ramsay. Kicki Thelestam och Carl-Johan Lundström återväljs. Förutom de nämnda består styrelsen även av Christina Martin, Eva Sandblom och Viviann Liljeström. Någon ny förbundsdirigent väljs inte, men Rainer Holmgård lovar att ställa sig till förbundets förfogande vid det finländsk-estniska samarbetet i Björneborg och Estland. Musikutskottet får två nya medlemmar. I stället för Frej Högdahl som avgår väljs Pia Nygård och i stället för Barbro Smeds väljs Karin Pedersen. I övrigt består utskottet av Bill Ravall och Sören Hakola. Sammanställare är Rainer Holmgård. FSK har 2006 1117 medlemmar fördelade på 46 körer. Minst är Kyrkslätts Kammarkör med 4 medlemmar, störst Gillekören med 49 medlemmar.

2007

FSK deltar i den stora finländsk-estniska sång- och musikfesten "Alla hjärtans sångbro" i Björneborg i juni. Med är också sångare från FSD och FSM. Dirigent är Rainer Holmgård. Styrelsen noterar vid sitt första möte i januari att intresset för festen inte är överhövan stort bland körerna. Vid styrelsemötet i mars sträcker FSK vapen och inhiberar deltagandet. Kritiken från fältet, att inga svenska sånger fanns i programmet, förmedlar ordförande Barbro Smeds brevledes till Sulasol samtidigt som hon beklagar att FSK tvingas dra sig ur. Styrelsen planerar också för Händels Messias i augusti i Estland och kallar sångare som tidigare varit med och sjungit verket. Deltagandet begränsas till 120 sångare och 20 instrumentalister. Solisterna är Susanne Westerlund, Wivan Nygård-Fagerudd, Niall Chorell och Sören Lillkung. Överskottet från projektet går till att stöda återuppbyggnaden av Töstamaa kyrka. Efter att projektet genomförts noterar styrelsen till protokollet att "projektet som helhet var givande och mycket lyckat". Frågan om förbundsdirigentens vara eller icke vara

Debatten om organisationen

ORGANISATIONSMODELLEN för Finlands svenska sång- och musikförbund blev efter att Finlands svenska körförbund bildats föremål för en intensiv debatt. Kritik mot organisationsmodellen framfördes i tidningen Resonans bland annat från Pedersörebygdens sång- och musikförbund, Finlands svenska manssångarförbund och enskilda körmedlemmar. Sylviakören, verksam inom Borgånejdens sång- och musikförbund uttryckte redan 1993 sitt missnöje i en skrivelse till FSSMF:s styrelse.

Styrelsen för FSSMF genomförde en brett upplagd enkät där medlemsförbund och körer fick ge sin syn på bland annat organisationsmodellen.

SYLVIKÖREN återkommer i början av 1995 med en förnyad påstöt i en skrivelse riktad till Borgånejdens sång- och musikförbund och Finlands svenska körförbund.

FSK har från att tidigare varit ett utskott inom FSSMF bildat ett eget förbund inom FSSMF jämsides med Finlands svenska manssångarförbund, Finlands svenska damkörsförbund och De ungas körförbund. Därtill finns de tretton lokalförbunden för körer och orkestrar som är direkt underställda FSSMF. De blandade körer inom FSSMF hör via sina lokalförbund till FSSMF

samtidigt som de enskilt verkar i Finlands svenska körförbund. Det som bland annat kritiseras är att de blandade körer betalar en dubbel medlemsavgift, först den de betalar via lokalförbunden till FSSMF och så också den de betalar till FSK.

Sylviakören vill förenkla organisationen så att FSSMF skulle ha 13 lokalförbund dit alla körer, manskörer, damkörer, blandade körer samt orkestrar skulle höra. Inom FSSMF skulle det finnas utskott för olika verksamhetsformer.

Så här skriver Sylviakören den 15 februari 1995: "Genom den nuvarande organisationen har lokalförbundens ställning inom FSSMF blivit radikalt försämrade. Lokalförbundens körer hör till specialförbund, som framlägger sina program, vilka också påverkar lokalförbundens verksamhet, eftersom det är lokalförbundens körer som skall sjunga programmen, men lokalförbunden har inga som helst påverkningsmöjligheter, för lokalförbunden hör ju inte till specialförbunden, och via FSSMF kan lokalförbunden inte heller påverka, eftersom FSSMF som sagt inte kan ingripa i ett självständigt förbunds verksamhet.

Detta missförhållande kommer fragrant till synes inför Ålandsfesten nästa år. FSK har pålagt de blandade körer ett mycket digert och krävande program och

SÅ HÄR ARBETAR FSK:S STYRELSE

Här ett utdrag ur styrelsens protokoll från 15.10.1999. Mötet hålls i Tapiolan koulu i Hagalund, Esbo. Ordförande är Christer Käld. Protokollat visar hur styrelsemedlemmarna och musikutskottets medlemmar som företrädare olika regioner i Svenskfinland uppdaterar styrelsen om verksamheten ute på fältet. Styrelsen får på det här sättet en mycket bra överblick.

det är sannerligen inte lätt för körerna att båda upp tillräckligt med energi för att sedan, utöver sin egen verksamhet, som obestriddligen är den viktigaste, också åstadkomma ett fullödigt program för sitt lokalförbund."

Ytterligare framhåller Sylviakören att deras organisationsförslag inte utesluter att manskörer, damkörer m.fl. bildar egna förbund som intresseorganisationer. Men det bör i så fall ske utanför FSSMF:s organisation.

VID FINLANDS SVENSKA KÖRFÖRBUNDS

ÅRSMÖTE 9 april 1995 i Vasa tar förbundets ordförande Anneli Stadius upp kritiken i sitt inledningsanförande. Det är körerna själva som bildat förbundet, varje kör är alltså med på frivillig basis, konstaterar hon och tillägger att vi alla i första hand borde koncentrera på att sjunga och vara glada!

Organisationsmodellen överlever.

Regionala nyheter:

- Nykarleby: inga speciella problem. Frej Högdahl blandade körer - i Jeppo och Munsala Västra Sångkör, Carey Lillkung, fortsätter som damkör. I Karleby centrum försök att få igång kör med lättare repertoar för unga vuxna, det dog i sin linda. Anette Forss drog Julton - en stor samövning - ca 60 sångare.
- Mikael Björklund Pedersöre och Karleby. Pedersöre har bra med dirigenter, grupperna har bra tillväxt. Mikael har en ny grupp - "Kör för alla", 16 pers. första kvällen i Lilla Purmo. Larsmo, Karleby bra. Projekt: hösten separat, våren gemensam konsert med Karleby och Pedersöre. Stor satsning fortsättning på jubileum Karleby Kammarkör, kyrkokonsert med blandad, manskör och blåsare och stråkar.
- Vasabygdens Sång och Musikförbund - Ars Botnica, Lili-Ann Brolund. Vasabygdens alla medlemsgrupper, stora stjärnor som solister, Fritz Jakobsson involverad, 20.05.00 i Ishallen, dans och soaré. 12 sånger med text av Christer Käld och musik av Rainer Holmgård. Rekruteringen kommer snart igång - verkar förhoppningsfullt, samlar skarorna. Ny grupp Kajen, ung kör. Inbjuder Pedersöre Förbundet på mat och roligheter under hösten. Syd-Österbotten har ingen blandad körs verksamhet. Dam- och manskörer slås ihop då och då. Ex. Canticum saknar verksamheten. Julfest tillsammans med flere körer i Vasabygden, dam- mans- och blandade körer.
- Åboland - Päivi Kuntze: Dirigenterna har föryngrats, är 30-40 åringar. Dirigentkollegium, 4 dirigenter, som delar på arbetet får öva tillsammans. Nya krafter på alla plan, man försöker engagera skolorna. Åboland har för många körer per ort och för få karlar per kör. Julen 2000 samarbete mellan flere körer med julkonsert - går runt i bygden. Pargas 17.12.2000 första julkonserten, 2001 i Nagu, etc. Aurora- och Kammarkörens dirigenter med. Skärgårdens kammarkörers dirigenter med. Skärgårdens körer Pargaskonserten. Päivi Kuntzes kör Pargas Sängen fylde 25 år 09-10.10.99.
- Åland - Gun Jansson. Livligt på Åland, jul - alla körer 3-4 sånger var vid gemensam konsert + sits efteråt.
- Västra- och Östra Nyland - Hans-Ole Josefsson. Brev till de olika förbunden, fått in mycket digra svar. Helt inne på Tallinn Sångfesten - stort deltagande. (50 från Åboland.) Borgå-nejden - "Augustinytt" - infolad från styrelsen till körerna, Borgåkören - ny dirigent. Sylviakören har inga övningar. 100/40 år fyllde Sångarbröderna. Frågats om förbundet ordnar samövningar inför Tallinn. Har FSK kontakt med orkesterdirigenter i samarbete med körerna. Borgånejden känner sig åsidosatt, vill att FSK skall visa nunnan där och österut. Västra Nyland - partajövning. Karis kyrkokör, Västnyländska Kammarkören o. Peter Lindroos, bla., Bachs Juloratorium i Ingå och Ekenäs. Kajoma - Wien + julkonsert. Konsert i Ekenäs slutsålt. Östra Nyland diger verksamhet. FSK - tack för fina körhäften. Allsång - sjömansvisor. Agricolakören har paus. AV - Evert Taube kabaré. Östra Nyland - julkonsert i Liljendal kyrka. Jakobstad och Lovisa - HG Larsmo till Lovisa, stort samprojekt.
- Helsingforsnejden - Kisse Heikel. Helsingforskörerna i Jakobstad vecka 43, Walentina och Muntra Musikanter. Julkonserter i normal ordning för alla körer. Många deltar i Baltiska körveckan i Skien i Norge. Mellannyländ jobbar med Sångfestförberedelser, och Grani Kammarkör 25 årsjubileum. Vanda Sång- och Musikförbunds ordf. Viveka Wikström efterlyste ett ex. av nytugåvor från förbundet till alla dirigenter. Hon hälsade också att anmälan före 30.9.99 till sångfesten är på tok för tidigt. Helsingfors Sång- och musikförbund är på våren 2000 medarrangör i Madetoja-tävlingen.

Fiskar röster i hela Svenskfinland

“Vi måste våga pröva nya saker även om det leder till kritik ”

BARBRO SMEDS har lett Finlands svenska körförbund längre än någon annan. Det har gett henne en unik kunskap och insikt om vad som krävs av en organisation som vill täcka hela Svenskfinland.

Svenskfinland är ingen enstämmig region utan består av pärlband med flera regioner, alla med sin egen särart.

- Utmaningarna just nu är generationsväxlingen i körleden. Både äldre och yngre skall omhändertas. Vi måste ge akt på traditionerna och samtidigt beakta de olika regionernas intressen. Vi måste också våga pröva på nya saker även om det ibland leder till kritik, säger Barbro Smeds.

EKONOMIN ÄR OCKSÅ EN STOR UTMANING. Tidigare utgjorde frivilligarbetet en betydande del av förbundets verksamhet.

-Men är detta självklart även i framtiden. Kan vi räkna med att det finns människor som är beredda att arbeta frivilligt och offra sin fritid. Kan vi i framtiden också räkna med att fonder och stiftelser stöder vår

verksamhet, frågar hon.

Barbro Smeds har delat sin tid mellan att dirigera och administrera. De första lärospånen får hon i hemmet. Pappa är manskörssångare och familjen går på Runebergskörens konserter för att lyssna till pappa Viking som ofta också är körens solist. Senare blir det församlingens barnkör och ungdomskör. Under studietiden sjöng hon i Lyran och var också körens vice-dirigent. Hon har också varit förbundsdirigent i Mellersta Nylands sång- och musikförbund och leder just nu Kyrkslätts Manskör och Esbo Sångkör.

Hon har också varit intendent för Grankulla Kammarkör och intendent för fyra Coro Finlandia projekt i FSM:s regi. Hon var också projektledare för en Nordisk-Baltisk körfestival som FSK arrangerade i samarbete med FSSMF.

OCH DET HÄR ÄR INTE ALLT. Hon har också lett FSK som förbundsordförande sedan 2007. Och hon har efter studier i kyrkomusik vid Sibelius-Akademien arbetat som kantor i flera olika församlingar men nu över tjugo år som kantor i Grankulla svenska församling.

Som förbundsordförande för FSK har Barbro Smeds varit noga med att se till att alla regioner i Svensk-

finland är representerade i förbundets olika organ. Det har varit förbundets klara målsättning att representationen är bredast möjlig.

Förbundet och Barbro Smeds fiskar röster för körverksamheten i hela Svenskfinland.

DET FINNS NATURLIGTVIS HÖJDPUNKTER som etsat sig fast i minnet. Här är några.

- Sångfesten i Esbo 2001 minns jag kanske bäst, framför allt det praktiska arbetet eftersom jag var projektledare. Det var två intensiva år. Det var tungt, men det mesta var ändå jätteroligt och givande. Jag lärde mig mycket som jag senare haft nytta av som intendent i olika projekt och som ordförande för FSK, säger hon.

Inom FSK finns två satsningar som Barbro Smeds minns med värme.

- Körkalaset i Åbo med det nya bordsvisehäftet och en sjudundrande sångarsits och sedan Tallinn-resan 2014 med julkonserten i Jaani Kirik. Jag upplevde dessa tilldragelser mycket positivt och jag vet att jag delar den känslan med våra medlemmar.

- Dirigenten är en viktig person i kören. Mycket av det arbete en dirigent gör syns inte utåt. Repertoarval och förberedelser tar mycket tid. Det gäller att skapa helheter och minnas att kören är ett instrument man har hand om. Dirigenten är lärare och pedagog, men framför allt skall en dirigent kunna entusiasmera kören som en helhet. Därför är det också viktigt att dirigenten inte belastas med för mycket administrativt arbete. Något som en körstyrelse måste vara lyhörd för, säger Barbro Smeds.

MEN DEN STORA UTMANINGEN FÖR EN DIRIGENT är enligt Barbro Smeds att välja rätt repertoar. Det är lätt att förivra sig och ryckas med och det är lätt att ha överstora ambitioner.

- Blir det för mycket nytt eller för svårt är det inte längre roligt. Kören skall utvecklas utgående från sina egna förutsättningar. Att sjunga skall vara ett nöje, säger Barbro Smeds.

För egen del skulle Barbro Smeds gärna få mera tid för konserter och framför allt för opera.

Men när hon vill vila och riktigt koppla av skall det helst ske utan musik. Åtminstone för en liten stund. Men det får gärna vara fågelsång och vågskvalp ute på stugan. Ljudet av motorbåtar stör inte heller, varken andras eller hennes egen.

- Meta abborre till fisksoppa och plocka svamp hör till favoritsysselsättningarna. Och så naturligtvis barnbarnen.

diskuteras inom styrelsen. Två huvudlinjer finns i diskussionerna. Att välja en dirigent eller musikalisk ledare efterhand om de behövs. Eller att välja en musikalisk ledare för en längre tid och välja projektledare efterhand. Styrelsen listar fyra tänkbare kandidater till posten som musikalisk ledare; Kaj-Erik Gustafsson, Håkan Wikman, Kaj-Gustaf Sandholm och Malin Storbjörk, som alla skall kontaktas. Efter att Wikman och Gustafsson tackat nej väljer styrelsen att i stället välja en ordförande för musikutskottet. Det blir Sören Hakola.

2008

Höstmötet 2007 har återvalt Barbro Smeds till förbundsordförande. I styrelsen blir det byte på ett par suppleantplatser. I övrigt är styrelsen återvald och består av Barbro Smeds, ordförande, Carl-Johan Lundström, Christina Martin, Kicki Thelestam, Antoinia Ramsay, Eva Sandblom och Viviann Liljeström. Valet av förbundsdirigent får anstå till följd av en stadgeändring. I den är det nya att 3-års mandatperioder införs i både styrelsen och musikutskottet. I stället för förbundsdirigent utses en ordförande för musikutskottet av styrelsen. Ordförande för musikutskottet representerar förbundet i FSSMF:s musikråd.

2009

Höstmötet 2008 har återvalt Barbro Smeds till förbundsordförande för 2009. Styrelsen återväljs, förutom Christina Martin, som valt att avgå. Hon ersätts av Marja-Lena Södergård. Styrelsen utser Sören Hakola till ordförande för musikutskottet. I övrigt återväljs samtliga medlemmar; Karin Pedersen, Bill Ravall, Annika Pensar och Pia Nygård. Stadgeändringen innebär att mandattiden för de återvalda varierar mellan ett och tre år. Det Stora Körkalaset i Åbo 21 mars blir en succé men gör ekonomiskt en liten förlust på drygt 200 euro.

2010

Höstmötet 2009 har återvalt Barbro Smeds som förbundsordförande för 2010. Karin Pedersen utses av styrelsen till ordförande för musikutskottet. I övrigt är utskottet oförändrat. I styrelsen blir det en liten ändring. Kicki Thelestam och Viviann Liljeström står i tur att avgå. Thelestam återväljs medan Iréne Liljegren och Viviann Liljeström byter plats med varandra och Liljeström fortsätter som suppleant. Övriga i styrelsen är Eva Sandblom, Carl-Johan Lundström och Antonia Ramsay. Styrelsen och musikutskottet planerar intensivt inför sångfesten i Åbo 2011.

FSK:s styrelse 2016

Barbro Smeds, ordförande

Kira Gustafsson

Susanne Ödahl-Häggman

Desirée Kantola
(foto saknas)

Britt-Louise Sievers-Storholm

Anna Byman

Maria Malén

Tidigare ordförande

Bertel Mårtenson

Anneli Stadius
(foto saknas)

Christer Käld

Håkan Wickström

BILDKÄLLOR

Seppo ROMPPANEN, sid 4. Lisbeth ZITTRA, sid 5. Ami KOIRANEN, sid 9.

Anders EKLUND, sid 12. Brita LITHE, sid 18. Wilhelm UDD, sid 23. Magnus SMEDS, sid 32.

Sid 34:

Hannes VICTORZON, (Barbro Smeds). Kira Gustafsson (selfie). Maria NORRLIN-ASPLUND
(Susanne Ödahl-Häggman). Jan HOLMGÅRD (Britt-Louise Sievers-Storholm)

Emilia HANNULA, (Anna Byman). Maria Melén (selfie). Beatrice REINHOLM-SAARINEN
(Bertel Mårtenson). Ateljé Kuvahetki (Håkan Wickström). Rune KÄLD (Christer Käld).

Bildkälla om ej annat angivet är författaren Ulf ÖVERFORS.

Modersmålets sång

Hur härligt sången klingar
på älskat modersmål!
Han tröst i sorgen bringar,
han skärper sinnets stål!
Vi hört den sången ljuda
i ljuvlig barndomstid,
och en gång skall han bjuda
åt oss i graven frid!
Du sköna sång vårt bästa arv,
från tidevarv till tidevarv,
ljud högt, ljud fritt
från strand till strand
i tusen sjöars land!

Vad ädelt fädren tänkte,
vad skönt de drömt en gång,
det allt de åt oss skänkte
i modersmålets sång.
Hur våra öden randas,
den sången är oss kär,
Vår själ i honom andas,
vår rikedom han är!
Du sköna sång vårt bästa arv,
från tidevarv till tidevarv,
ljud högt, ljud fritt
från strand till strand
i tusen sjöars land!

2011

Året är förbundets tjugonde verksamhetsår. Förbundet startar med 55 medlemskörer, två färre än året innan. Munsala Västra Sångkör har ingen verksamhet under året. Skärgårdskören i Åboland och Karis UF:s sångkör slutar sin verksamhet. Höstmötet återväljer Barbro Smeds till förbundsordförande. I övrigt består styrelsen av Kicki Thelestam, Carl-Johan Lundström, Antonia Ramsay, Marja-Lena Södergård, Eva Sandblom och Iréne Liljegren. Musikutskottet leds av Sören Hakola och består av Bill Ravall, Annika Pensar, Pia Nygård, Karin Pedersen och Maria Sjöroos. Förbundets 20-års jubileum firas med förbundskonserten Östersjöseglets på Sångfesten i Åbo. Hösten präglas av förberedelser för den Nordisk-Baltiska körfestivalen 2012.

2012

Höstmötet återväljer Barbro Smeds till förbundsordförande. I styrelsen efterträds Antonia Ramsay av Maria Malén och Desirée Kantola ersätter Kicki Thelestam, som kvarstår som suppleant. Musikutskottet är oförändrat med undantag för att Karin Pedersen tar över ordförandeskapet efter Sören Hakola. Förbundet har 1339 medlemmar fördelade på 51 medlemskörer, fyra färre än året innan. Styrelsen utreder om intresse finns för en förbundsresa till Lubeck 2014.

2013

Höstmötet återväljer Barbro Smeds som förbundsordförande för 2014. Antalet medlemskörer är oförändrat medan personantalet minskat något. Styrelsen är oförändrad liksom musikutskottet. Styrelsen ändrar resmål för den planerade utrikesresan 2014 från Lubeck till Tallinn. Intresset inom förbundet noteras vara mycket stort för resan. Musikutskottet arbetar med ett nytt sånghäfte Julmix2 som planeras bli klart i februari 2014 på FSSMF:s förlag.

2014 -16

Barbro Smeds fortsätter leda Finlands svenska kör-förbund mot jubileumsåret 2016. Jubileumsstyrelsen består av Kira Gustafsson, Anna Byman, Desirée Kantola, Maria Malén, Britt-Louise Sievers-Storholm och Susanne Ödahl-Häggman. Festdagen infaller den 5 november och firas med konsert i Helsingfors konservatorium och med festmiddag på Radisson Blu Royal. Alla ni som vill veta vad som sjöngs och vad vi åt till middag hänvisas till förbundets hemsida och till husorganet Resonans bevakning av evenemanget. Vi sätter punkt för de första tjugofem åren här.

